

1
A. G.
605.

TABELLA SPIRITVALIS.

Aliàs

SACELLVM

ANIMÆ FIDELIS NVNCVPATA:

Continens breuem Institutionem vitæ

Christianæ,

pro ubiulo / Eurbachy Collegij Soc

Ex Operibus Jesu Monac

D. LVDOVICI BLOSII DESVMPTA

Aque pœnitentibus & piè viuere cupientibus, perutilis &
maximè necessaria.

1658.

Permissu Superiorum

PASSAVII,

EXCVDEBAT CRISPINVS VOYTLANDER

ANNO CHRISTI M. DC. XXIV.

SA GE LV

ALINA FIDELI NATA

Concordia

Ex

ALPHONSO

ALPHONSO

Bayerische
Staatsbibliothek
München

ALPHONSO

REVERENDIS: ^{MO}

IN CHRISTO PATRI, AC DOMINO,
DOMINO MICHAELI, CELEBERRIMI
MONASTERII IN ALDTERSPACH,
ABBATI DIGNISSIMO, DOMINO
MEO CLEMENTISSIMO.

Salutem, & foelicitatem sempiternam.

 H A est meritorū à Reueren-
dissima Paternitate Tua in
me collatorum multitudo, ut
illam magis magisque suspici-
ens, id unū mente agitārim, quanam ra-
tione meū quā antenus gratificandi stu-
dium demonstrarem. Cum verò tenui-
tati meae nec quidquam occurrerit vel
melius vel conuenientius, quā hic exig-
uus precum spiritualium libellus, quem
Reuerend: ^{ma} Pat: ^{ti} Tuæ dedicarem; id
facio, & eo quidē lubentius, quo Reuer: ^{ma}
Pat: ^{tem} Tuam magis hoc delectari optimè

EPISTOLA

perspexi. Accipe itaq; Præsul Amplissime meæ in te beneuolentiæ, nec non gratitudinis testimonium: quod licet sit exiguum, si tamē animum offerentis considerāris, sperabo futurum, ut non minus beneuolis illud oculis excipias, quā olim Alexander terræ totius Domitor pauculum illud aquæ, quæ à simplici & egeno ei Rustico præsentabatur [despectis quodammodo cæterorū Illustrum virorum magnificis & raris muneribus] excepit. Sperabo futurum, ut quemadmodum Christus Viduæ illius binos nummos magis extulit, quā aliorum magnas oblationes celebravit, ita & tu Amplissime Præsul meum hoc munus, non quantum illud sit consideres, sed ex quanto potius affectu à me tibi optimè volenti, præsentetur,

DEDICATORIA

tetur, expendas. Valeat in plurimos
annos Reuerendissima Paternitas Tua,
Et me clientem suum solito amore suo
prosequi non desistat. Anno 1624.

R. dissi^{ma} P. tatis Tua

Cliens humillimus

CRISPINVS VOYTLANDTENS
TYPOGRAPHVS.

DE HUIUS LIBELLI

utilitate.

HIC LIBELLVS res preciosas ingentemq;
thesaurum continet. Myſteria enim
diuina exhibet, exactiſſimam vitæ Chri-
ſtianæ informationem tradit, hominum animos
ex terrenorum puluerum cupiditatibus, in ipſam
rerum cœleſtium contemplationem euehit,
lectorem deuotum ad ſincerum DEI & proximi
amorem excitat, peccatores ad veram pœniten-
tiam inflammat: deniq; eiufmodi absoluta Chri-
ſtianæ pietatis in omnibus ob oculos ponit do-
cumenta, vt qui eundem diligenter legerit atque
relegerit, ſuaſam Spiritus ſancti conſolatio-
nem atq; conſcientiæ tranquill-
tatem ſentiet.

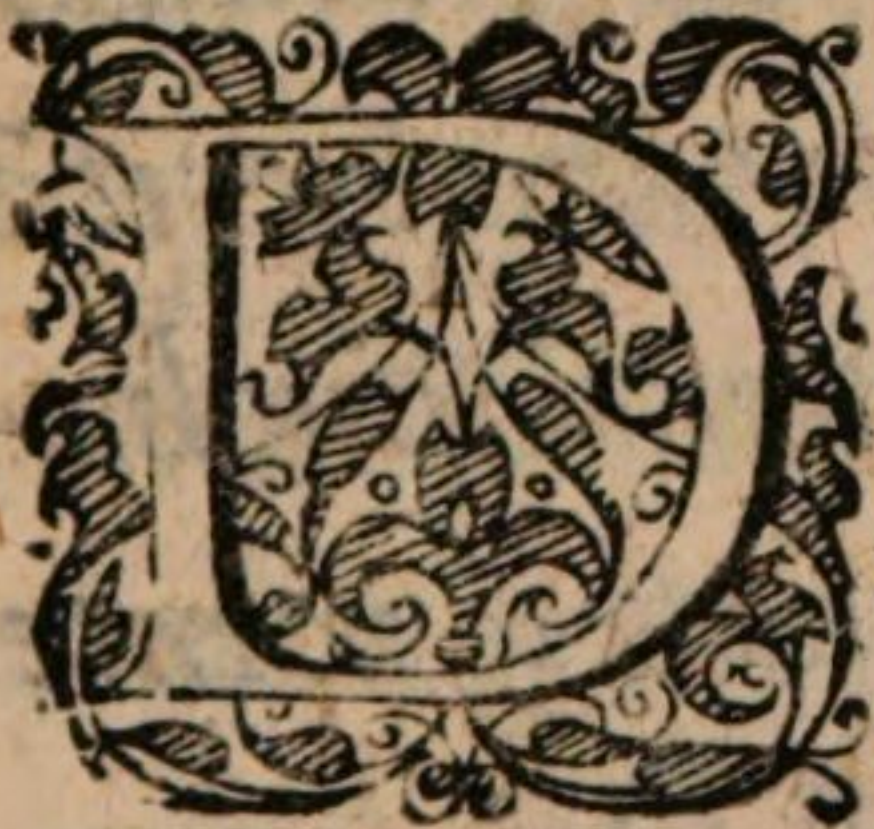
TABEL-

T A B E L L A I.

S P I R I T V A L I S,

Continens

BREVE M INSTITVTIONEM
VITÆ CHRISTIANÆ, EXPEDITISSI-
mamq; rationem perueniendi ad syn-
cerum DEI amorem.

 *Eum time & ama: Fidei
firmiter retinēs veram
orthodoxamq; fidem, &
constanter permanens in
Catholica ac Romana Ecclesia. Do-
ctrinā hæreticorū, qui opiniones eidem Hære-
sanctæ Ecclesiæ cōtrarias pertinaciter
defendunt, execrare & fuge: Deus
enim eos oēs, qui per hæreses & schi-
smata sese ab unitate Ecclesiæ separāt,
abominatur. Isti homines sunt super-
bissimi, & nisi ipsi errores suos ante
moriē deferant deponantq; ac se cor-
rigant, in æternum peribunt.*

Confes-
sio.

Ut puritatē conscientiae adipiscaris,
cōfiteri satis frequēter humili contri-
toq; corde peccata tua coram Sacer-
dote, qui auctoritatem te absoluedi
habeat: Et reiice superfluos Et inanes
scrupulos, Et pro viribus corrigēs vitā
tuam, venerabile Sacramentū Eucha-
ristiae certis diebus fidei grataq; mente
suscipe. Glorifica Dominū Deū tuum,
qui largissima bonitate ineffabiliq;
charitate sua tam ingentē thesaurum
reliquit Ecclesiae suae, Et te admittere
dignatur ad mensam illam caelestē sa-
crumq; conuiuiū, in quo verē Christus
sumitur, recolitur memoria passionis
eius, mens impletur gratia, Et futurae
gloriae pignus datur. Ubi cæperis me-
lius vivere, sepē fortē ex fragilitate
humana [quando occasio sese offeret]

Synta-
xis sa-
gra.

Humana fra-
gilitas.

excedes elatione animi, aut impatien-
 tia & iræ motu, aut torpore, aut sen-
 suali carnaliq; affectu, erisq; potus &
 cibi intemperantior, vel plus satishilaris,
 vel immodicè sollicitus: sed propter hos
 atque alios huiusmodi defectus nullo
 modo debes despondere animū, etiamsi
 omni vitæ tuæ tempore liber ab illis esse
 nequiveris. Quin potius mox post cul-
 pam admissam humiliter ingemisce ac
 dole, quod studiosius te non custodieris,
 penitusq; auersare etiam minimā pec-
 cati maculā: & petita amanter à mi-
 sericordissimo Deo venia, respira &
 confide, te ab illo receptū esse in gratiā.
 Sed etsi contingat, te in grauissima sce-
 lera [quod Deus auertat] ruere, toties
 resurge quoties cadis: neq; unquā spem
 salutis abijcias. Revertere ad benignis-
 simum

Respi-
 piscen-
 tia

Spes
 salutis

simū Deum tuū, & ipse te libentissimè
suscipiet: Vult enim & potest cuilibet
fidei homini verè contrito ignoscere,
eumq; ab omni salutis impedimento
[qualecunq; etiā illud sit] eripere &
expedire. Hoc indubitāter credendum
est. Vnde homo Deū magis in honora-
re nequit, nec maiorē illi irrogare in-
iuriam, quā si ob multitudinem aut
gravitatē criminū suorū, desperet de
eius misericordia: quæ utiq; infinito
maior est, quā sint aut esse possint oīa
totius mundi peccata. Igitur à spei cer-
titudine, nulla te unquam malorū tuo-
rum qualitas, nulla numerositas vel
quātitas frangat. Deus enim, qui est
summè bonus, misericors, clemens &
pius, non vult mortē ac damnationem
peccatoris: sed cupit vehementer, ut

conuertatur peccator, & ad vitam beatitudinemq; aeternam perueniat.

Humilis & paruulus semper esto Humilitas.
in oculis tuis, ac te ipsum nihilipende.

Non reputes magna esse opera bona quæ facis: sed agnosce illa esse exigua, admodum atq; imperfecta. Statim ubi sentis in te oriri superbiã, vanam gloriam, tui ipsius cõplacentiam, honoris mundani ac laudis humanæ cupiditatem: mox detestare huiusmodi vitia, fœdissima, ita vt licet illa sentias, nõ tamen eis consentias. Si enim ratione ac voluntate resistis ac reluctaris, si tibi ex animo illa displicent, nihil oberũt. Peccatum namq; ex voluntate dependet, adeò, vt si voluntarium non fuerit, etiam peccatum non sit. Non per-
turberis, dum alij te contemnunt, aut.

Motus
vicio-
rum.

de te malè loquuntur, tibiq; infesti sunt:
 sed Jesum Christum imitatus, animi
 tranquillitatem, mansuetudinē ac pa-
^{Paciē-}
^{tiā.} tientiam in omni tribulatione retine-
 re stude. Meminisse debes te innu-
 meris enormibusq; peccatis tuis infer-
 ni supplicia sæpius commervisse, sed
 Deum clementissimum tibi pepercisse,
 teq; perdere noluisse. Unde iustissimū
 est, ut tu molesta quæq; æquanimiter
 & sine impatienti murmuratione ac
 verborū asperitate, aut mordacitate
 vel exprobratione, & sine multis in-
 eptisq; querimoniis perferas, etiamsi
 creaturæ oēs Deo permittente graui-
 ter te affligant atq; persequantur.

Admoneri atq; etiam reprehendi
 non recuses: nec tibi ipsi nimium patro-
 cinari velis, ne patrociniū veritatis

destituaris. Ubi ipsi veritati simplici-
ter satisfeceris, deinceps te Deo defen-
dendum commite. Culpam item tuam
libenter agnosce: ita enim magnam
gratiam apud Deum promereberis.

Culpa
agni-
tio.

Neminē unquam despicias, nemini
te praeferas: sed omnibus teipsum in
corde tuo submitte: infra omnes sine
fictione te deprime, omnium vilissimū
atq; peruersissimum te arbitrare. Et
reuera dignus non es quem terra susti-
neat, propter ingratitudinem mali-
tiamq; tuam insignem. Ex teipso ad
malum semper propensus es: & nisi
Deus te seruaret, scelera magis horrē-
da assiduē cōmitteres, quā unquam
aliquis flagitiosus homo admisit.

Aliorū
despi-
ciētia.

Non nimis inhareas tuo sensui, sed
aliis conuenienter cede, verborumq;
inutiles

Obedi-
entia.

inutiles contentiones deuota: & pro-
pria voluntate relicta, humiliter prom-
pteq; obedi propter Deum. Melius
est ex simplici obedientia urticas &
Zizania extirpare, quam ex propria
voluntate sublimi rerum cœlestiū con-
templationi operam dare. Sacrificium
enim Deo gratissimū est, propria vo-
luntatis abnegatio. Qui præpositis suis
rebellis est & obtemperare non vult,
diuinam gratiam à se excludit, nullaq;
ratione Deo placere potest, quamdiu
talis est. A iudiciis temerariis &
suspicionibus sinistris abstine: neque
enim tibi licet iudicare, & ex leuibus
signis malum firmiter æstimare de
corde alterius, quod tibi incognitum
est. Etiam animi amaritudinem
vel displicentiam aduersus aliquem

Suspi-
ciones
& iudi-
cia te-
mera-
ria vi-
tanda.

facile

facile non concipias. Quòd si ex fragilitate aut surreptione jam fortè concepisti, non eam retineas, sed mox depone atq; abijce.

Dicta & facta aliorum in bonam partem [quoad fieri potest] interpretare: & eorum defectus benignè supporta, uti ratio, æquitas & vera discretio admittit, juxta verba Apostoli dicentis: Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi. Qui enim amat proximū, tolerat eū: & qui proximū rationabiliter tolerare non vult, conuincitur illū minùs diligere. His qui malè agūt, & omnibus tentatis atq; afflictis cōmiserationem Proxi-
mo di-
lectio. compassionemq; impende, ita tamen, ut congruū justitiæ zelū in peccata ad Gal. 6 honorem Dei exercere non negligas: Com-
passio. Zelus.

Negq; enim laudabilis amor, sed culpandus languor est, malè dissimulare in homine illa quæ Deus odit, & quæ animam deturpant ac vulnerant.

Corre-
ptio
lenis
esto.

Blanda & lenis admonitio atq; correptio laudanda est: Præpositi tamen asperam increpationem interdum adhibere coguntur delinquentibus, sed sine odio hoc facere debent.

Chari-
tas er-
ga ho-
mies.

Omnes homines, etiam eos qui tibi aduersantur vel iniuriam irrogant, sincera dulciq; charitate complectere: tanquã fratres, eundem tecum Creatorem Patremq; cœlestem habentes. Memineris eos secundum animam nobilissima Dei imagine insignitos esse, & infinito amore à Deo diligi. Igitur omnibus benignũ fauorabile ac beneuolum te exhibe, omnibus æternam

beatitu-

beatitudinem exopta, omnibus parato
animo succurre, dum ipsi ope tua in-
digent, & tu illos bene adjuuare potes.

Si non aliter vales, saltem oratione eis
opitularare.

Age gratias Deo eumq;
lauda pro beneficiis ipsius, tam spiri-
tualibus quàm corporalibus quæ per-
cipis: & agnosce te illis prorsus indi-
gnum esse. Age etiam gratias & gau-
de pro bonis, quæ aliis à Deo concessa
sunt. Cave summo opere ne de aliquo
Dei dono vanè glorieris, & tibi ipsi
placeas. Cave item ne aliquid boni
tibi ascribas: quia quicquid boni ha-
bes, non à te ipso illud habes, sed à Deo
accepisti: & nihil propriè tuum est,
nisi peccatum.

Gratia
rum
actio.

Pauperrimus quidem es in te ipso:
sed si in munere Dei bonā voluntatem

Diues
in Chri-
sto.

Et veram humilitatem retines, diues
admodum es in Christo. Potes enim
ex illius inestimabilibus bonis abundè
supplere inopiam tuā. Ergo pro vir-
tutibus quæ tibi desunt, Et pro perfecta
sanctitate qua cares, offer DEO per-
fectissimas virtutes, sanctissimamq;
conuersationem Domini Jesu. Roga
ipsum dulcissimū Redemptorē tuum,
ut pro te coram Patre suo cœlesti ple-
nissimè respondeat, suppleat ac satisfa-
ciat. Is enim ad hoc venit in mun-
dum, ut humiles Et bonæ voluntatis
homines meritis suis locupletet, redi-
mat Et saluet, quantumcunq; etiam
grauiter peccauerint. Quum ex te-
ipso nihil boni facere, Et ne unā qui-
dem sanctam cogitationē habere possis,
nunquam confidas in tuo conatu aut

tuis

tuis viribus, sed confide in potēti auxi-
lio gratiæ Dei. Omnē etiā salutis spem

In Deo
solo cō
fiden-
dum.
Spes sa-
lutis.

colloca in misericordia ac bonitate Cō-
ditoris tui, in meritis, passione, sanguine
et morte Jesu Christi, potius quàm in
bonis operibus, quæ facis. Scito satisfa-
ctionem Domini Jesu immensam esse:
nam et unica preciosi sanguinis eius
guttula, mille mundorū diluendis pec-
catis sufficere poterat. Veruntamen
debes magna diligentia bene agere,
et satisfacere pro peccatis tuis, vi-
tiaq; in te mortificare omnibus die-
bus vitæ tuæ. Quando prava desi-
deria vel cupiditates noxiæ in te exo-
riuntur, renuncia eis propter Deum.

Sensus tuos exteriores ac linguam
tuam diligenter refrena. Vitium
detractionis et maledicentiæ ac

Sensus
Lingua

Gula
frenan-
da.

peccatum mendacij perhorresce, ad-
nitereq; ut circumspectus sis in omni-
bus. Sanè si sensuū oblectamētis ac vo-
luptatibus, loquacitatiq; nimis deditus
fueris, nullum in veris virtutibus pro-
fectum facere poteris. Lautum de-
licatumq; cibum ac potum inordinatè
non exquiras. Vitato etiam immo-
derationē, & ab aucupatione sensualis
terrenæq; delectationis sis alienus, dum
sumis alimenta. Hic maximè vigilan-
dum est: quia, cū quotidiè mandu-
care & bibere oporteat, quotidie etiā
homo in periculo exercendi versatur.

Occa-
siones
pecca-
ti vitā-
da.

Eam societate, quæ te à Deo auer-
tere potest, & occasiones peccādi, pru-
denter fuge. Nulli homini, nulli crea-
turæ per inordinatum affectum aut
amorem adhærescas. Potes quidem

ex rebus creatis aliquod solatiū secundum Deū capere, sed eis inherere non debes. Viue tanquam peregrinus & aduena in hoc seculo: Reuera enim hic in terra non nisi miserū exiliū est, Hic exiliū est
 & hiems aspera & in cælo vera patria est & ætas amenissima. Sis in moribus, verbis, & gestibus tuis honestus, placitus ac maturus: & nō vitiosè quæras placere alicui homini. Satis quidem laudabile fuerit, ut inter eos, cum quibus versaris, exhibeas te moderatè hilarem minimeq; tetricū: sed ineptum leuitatem dissolutumq; & nimium risum omnino vitare debes. Mores quales esse debeant.
 Sis etiam in his quæ tibi agenda sunt, consideratus ac modestus, non autem præceps aut indecenter concitatus: ita ut animi libertatem & quietem utique
Hilaritas.

Intētio
pura.

[quantum potes] retineas. In omnibus quæ agis aut omittis, spectā purē Deum. Quicquid, inquam, agis vel omittis, age id, aut omitte propter honorem atq; amorē DEI, & ad gloriam nominis eius. Commenda ipsa opera tua dignissimo mellifluoq; cordi IESU Christi emendanda ac perficienda, & offer illi DEO in laudem eternam, in unione perfectissimorum operum Domini Iesu. Inquietas inordinatasq; sollicitudines reijce, & te ipsum atq; omnia sine hæsitatione aliqua DEI providentiæ committe, eiusq; bonitati ac benignitati firmiter innitere, pleneq; confide. Ipsi enim cura est de te: ipse tui amantissimus, salutisq; tuæ cupitissimus est, & omnia illi possibile sunt.

Confuge.

Cor
IESU.Solici-
tudo.
Dei
provi-
dentia.

Confuge semper in tuis necessitatibus
 ad benignissimum Jesum, & ad dul-
 cissimam ipsius matrem Virginem
 MARIAM, eosq; seriò implora:
 ita enim magnam cordis securitatem
 obtinere poteris. Enimverò si tu te-
 ipsum cunctaq; negotia in prouiden-
 tiam DEI fideliter proieceris, & ei per
 humilem inconcussamq; fiduciam in-
 nixus fueris, credens illum te posse &
 velle tibi optulari: meliùs habebunt
 omnia, quàm si die ac nocte sollicitus
 & anxius vires tuas omnes consume-
 res. Sicut Deũ nimis diligere non po-
 tes, ita & eidem nimium cõfidere non
 potes, modò intentio tua sit sincera, &
 tu, quod in te est, præstare non negligas.
 Quantò ista fiducia fuerit plenior atq;
 humilior, tãtò etiã erit DEO acceptior,

Fidu-
 cia in
 Deum.

Et ad impetrandum efficacior. Ipsa
 enim vim quodammodo infert Deo,
 cuius nimirum tanta honestas, benigni-
 tas ac charitas est, ut nulla ratione
 deferere possit illum, qui ex animo ei
 confidit, Et in eo sperat. Neque verò
 ulla peccata tua quatumvis enormia
 ac multa, debent à te sanctam hanc er-
 ga Deum fiduciam repellere: quoniam
 Deo æquè facile est, grauissima quæque
 peccata tibi sicut leuissima in momento
 condonare, Et tu ex uno quolibet pec-
 cato citius exurgere non vales, quàm
 è centum millibus. Ingens planè fæli-
 citas est, vel in extremo vite tempore
 firmam, humilem, amorosamque in Deum
 fiduciam posse adipisci. Qualibet ad-
 uersa tam interna, quàm externa de
 manu Dei suscipe, non aliunde, etiamsi
 culpa

Aduer-
 sa for-
 titer
 perfer-
 enda.

culpa tua accidant, aut à creaturis inferantur. Tu illa humili resignatoq; animo ad finem usq; propter Deū tolera: certò credens & optimum & salutis tuæ convenientissimū esse, quicquid ipsi Deus tibi euenire permittit. Et quaecunq; te quouis modo grauant ac tibi molesta sunt, offer Deo in laudem, eternam, in unione venerandæ passionis Christi. Afflictio tam spiritua-
lis, quàm corporalis amore Dei patie-
ter perlata, res est admodum præcla-
ra, amabile signum electionis diuinæ.
Homini utilius est etiam modicū gra-
uamē pro Dei honore sustinere, quàm
multa alia grandia opera patrare.
Igitur si spiritali cognitione, sensibiliq;
deuotione subtrac̃ta, sentis te obtene-
bratum, tardum, frigidū, aridum, in-

opem, & velut à Deo derelictū atq;
proiectū: in animi mœrore & graui-
bus pressuris plerumq; corripieris: si
quamdiu viuis, metu atq; angore im-
plicaris: si diris tentationibus, variisq;
vitiorū impulsibus vehementer impe-
teris: si diuturnis doloribus & morbis
aut etiā morte amicorū ac damnis re-
rū, molestissimisq; persecutionibus ho-
minū exercearis: non propterea despon-
deas animū, nec inordinatē turberis,
sed per ista agnosce dulcissimā Dei fide-
litatem & benignitatē erga te. Cer-
tus omnino sis, Dominū DEVM tuum
ex summa charitate, quæ te diligit mit-
tere tibi pro æterna salute tua cunctas
tribulationes & grauamina, quibus
premeris. Qui etiam vsq; adeo diligē-
tem & paternam tui curam gerit, ut

nullo modo permissurus sit te affligi supra vires tuas, sibi optimè perspectas.

Resigna te funditus & permitte
 DEO, subiiciens atq; conformās omni
 studio voluntatem tuam voluntati &
 dispositioni illius : ita ut ipsa gratissi-
 ma voluntas Dei sit semper summa
 consolatio tua. Hac enim ratione in
 omni rerum euentu vera cordis pace
 gaudere poteris. Igitur nihil aliter
 velis in rebus & amicis tuis, in anima
 & corpore, in vita & morte, in tem-
 pore & eternitate, quàm Deus vult
 ac gratum habet. Quando autem ex
 infirmitate humana subrepat tibi alia
 voluntas, corrige eam ad DEI vo-
 luntatem. Et licet fortè metuas &
 trepides, ac pusillanimis tristisq; sis,
 resigna te nihil minùs Deo, & dicito :

Refi.
 gnatio
 fui.

Domine,

Domine, nō mea sed tua voluntas fiat: ita enim eris rectus corde, & Deo placebis. Etiam si jam jam tibi ex hac vita migrandum esset, & pulchritudo diuinæ justitiæ exigeret, ut post mortem longo tempore in Purgatorio detinereris, tu in hoc quoque voluntatē & dispositionem Dei libenter pro honore amoreque ipsius amplecti deberes. Citius cælum cum terra periret, quam Deus hominem sese illi resignantē permittentemque & benignitati eius humiliter confidentem, abijceret, aut desereret. Quamuis autem quis inferenda afflictione non semper æquē resignato sit animo, nō tamē propterea gratiam Dei amittit, modò ne pertinaciter aduersus Deum calcitret atque rebellet.

Cordis
puritas

Seruanda cordis puritati jugiter

inu-

inuigila: & ubicunq; animaduertis
te quærere teipsum seu proprium com-
modum, mox etiã teipsum desere atq;
abnega propter Dominum. Considera
quæso, quanta sit infœlicitas eorũ, qui
mūditiã cordis neglectã, timoreq; DEI
abiecto, seipsos in omnibus quærunt, ac
spontè in cæno iniquitatis remanent:
qui inquam cunctas DEI adhortatio-
nes, præcepta, comminationes, promiss-
sa, beneuolentiãq; omnem contem-
nentes, propriam voluntatem peruer-
sissimè sequuntur, & contra suam ipso-
rum salutem agere pro nihilo ducunt.
Hi n. seueritatem diuinæ justitiæ om-
nino experientur, & horrenda inferni
supplicia, ignemq; æternum perpeti de-
bebunt: nisi per veram pœnitentiã,
DEO reconcilientur.

Tem-
poris
haben-
da ra-
tio.

Omne tempus ad Dei laudem atq;
honorem expende, & dum ociū suppe-
tit, valetudoq; admittit, da operā san-
ctis orationibus vellectionibus ac me-
ditationibus. Humiliter, diligenter

Oratio

ac perseveranter orando, impetrabis
quicquid salutis tuæ expedit. Fidelis n.
& indubitata est promissio Domini
dicentis: Petite, & dabitur vobis.

Matt. 7

Nunquā Deus parvipendit oratio-
nem hominis bonæ volūtatī, sed etiam
mox in libro suo scribi jubet, quamvis
etiam insipida sit ei, qui illam ritē per-
agit. Memoria repete quid pro te fe-

Passio-
nis me-
ditatio

cerit ac pertulerit dulcis Iesus. Medi-
tatio passionis eius sit tibi unicē chara:
ex ea enim ingētes planē utilitates cō-

Divor-
rum
cultus.

sequēris. Deiparam Virginem Ma-
riam, aliosq; cœli cives deuota mente

venera: e

venerare & inuoca, illorumq; imagi-
nibus honorẽ exhibe, & eorũ auxilio,
precibus ac meritis satis confide. In hu-
jusmodi piis exercitiis fideliter versa-
re, siue Deus sensibilem gratiã & con-
solationem tibi præstet, siue nõ præstet.
Et quãuis in orationibus tuis attentus
esse fortè nequeas, nõ ob id perturbari,
aut orationis exercitium deferere de-
bes: quia mentis instabilitas & distra-
ctio, quam quis inter orandum præter
voluntatẽ suam patitur, orationis fru-
ctum non tollit. Ergo placidè facias
quod in te est, dum oras: & si ex infir-
mitate humana distraheris, pacatus,
tranquillusq; permane, resignans te
DEO, qua potes humilitate. Ipse
enim exactè nouit, quã sis infirmus &
impotens, nec quicquam abs te exigit,
quod

Imagi-
nes.Mentis
euaga-
tio.

quod vires tuas prorsus excedat.

Pia cō-
solatio
imper-
fecto-
rum.

Scito & memoria commenda pro
tui consolatione, quòd quamdiu verè
cupis & conaris benè agere ac placere
DEO, & voluntatē tuam ab illo non
auertis, sæpiusq; doles atq; ingemiscis,
propter imperfectionem tuam, multi-
plicesq; defectus tuos, ipse DEVS haud
dubiè pro ineffabili bonitate & chari-
tate sua, reputat exercitia atq; opera
tua digna æterna remuneratione. Mi-
sericordissimus, mitissimus, dulcissi-
musq; Pater est: ob idq; te paruulum
& imperfectum filium suū tolerat, ac
tenerrimè diligit, bonam voluntatem
tuam & desiderium conatumq; tuum
videns atq; approbans. Unde & tu in
bona conscientia tua, tanquā in amæ-
na paradiso, letus commorari potes,

humili-

humilitati resignationiq; propriae voluntatis sedulò dans operam.

Quum Dominus DEVS, qui ubiq; totus est, semper tibi præsens sit, & ipse Divine
præsen-
tia. Christus Jesus vera atq; jucundissima lux incessanter in nuda animæ tuæ essentia fulgeat: disce frequenter recordari amabilis præsentiæ illius, eamq; simplici cogitatione pro modulo tuo attendere ac sanctè venerari. Nam inde purissimam letitiam concipere, & eximiam Dei gratiam obtinere poteris. Sed hæc hætenus. Profecto si tu bonæ voluntatis es, & ab omni fūco vitiosaq; simulatione alienus, Deum diligere, eiq; servire ac placere ex animo desideras, studens diligenter instituere vitam tuā secundum pauca hæc præcepta, beatus omnino eris, quamvis

Vitia
quandā
in elec-
tis.

Sorte
tua cō-
tentus
erō.

etiam imperfectus sis, & frequenter in defectus aliquos ex fragilitate humana labaris. In his enim quæ tibi de-
sunt, perficeris saltē post mortē. Benignissimus Deus plerumq; in electis suis aliqua vitia & defectus per omnē eorum vitam residere permittit ad magnam illorum utilitatem. Et Christus Iesus venit in mundum, laboravit, ærumnas ac tormenta pertulit, sanguinē fudit & mortuus est, non solum pro magnis & perfectis filiis suis, verum etiā pro parvis atq; imperfectis. Neq; illis tantum, sed istis daturus est eternam hereditatem. Tu igitur contentus ea mensura gratiæ, quam tibi largiri dignatur DEVS, bono sis animo, & constanter perseuera in proposito, desiderio, atq; conatu piē sancteq; vivēdi,

ac semper proficiendi. Ita enim fœliciter tandem peruenies ad patriam cœlestem, ubi clarè videbis Deum, & eum perfectè amabis atq; laudabis in secula seculorum. Prolixius de his scripsi in conclavi animæ.

EXPEDITISSMA RATIO PER-
VENIENDI AD SINCERVM
amorem Dei.

SI verè DEO vis placere, atque ad
eximium eius amorem peruenire,
obserua teipsum jugiter ac vigilanter
in cunctis operibus, verbis, cogitationi-
bus, affectibus, passionibus, sensibus, ac
gestibus tuis: sedulò refrenans ac mor-
tificans propter Deum vitia & pra-
uas concupiscentias tuas, atque absti-
nens ab omnibus quæ honori volun-
tatiq; DEI contraria esse nosti.

Teipsu
obser-
ua.

Seopus
vitæ
Deus.

Specula purè Deum, seu honorẽ, gloriam ac voluntatem eius in omnibus: ita ut amore vel honore ipsius movearis ad quævis agẽda, potius quàm propria utilitate aut consolatione. Quando animadverteris, te quippiam velle aut cupere ex propria voluntate seu naturali desiderio, tuũ commodũ querendo: mox facito tibi ipsi vim, & voluntatem eo transfer, ut idẽ velis meliori modo, nempe quia illud vult, desiderat, & acceptum habet DEVS, qui omni obsequio dignissimus est, & de quolibet recto opere, quod tali intentione per agis, plurimũ gaudet. Antequam inchoẽs opus quod aggredi vis, conijce, vel erige primũ interiorem aspectum in Deum: & ubi senseris te idcò illud velle agere, quia DEVS vult

& gra-

Et gratū habet, tunc demū opus incipe, paratus id nō agere, si scires DEO non placere. Quotiescunq; tibi euenit aduersum aliquid, nō aliundē illud suspicias, quā de manu DEI. Et hoc ipsum humiliter, patienterq; tolerare disce: reflectens mentis oculos ad humilitatis ac mansuetudinis exempla, quæ tibi ostendit mitissimus Dominus tuus IESUS Christus. Opta ex animo, ut gratissima DEI voluntas semper in te perficiatur.

Profecto si tu voluntatē propriam abnegando, te totū DEO resignare, ac sanctæ voluntati eius conformare subiicereq; adniscus fueris: si utilitatem tuam nihilumquē tuum agnoscens [nam ex te ipso nihil es, Et nihil potes] te ex corde humiliaueris, Et infra oēs

Adversitas.

Abnegatio
& resignatio
sua.

Humilitas.

homines depresseris ac floccifeceris: si
 nihil boni tibi ipsi adscripseris, & tua
 complacentia vanaq; gloria reiecta
 laudari, in precio esse, meliorq; vel san-
 ctior aliis haberi non appetueris, si ju-
 dicaueris te indignū quidem omnibus
 DEI donis quæ accipis, dignum verò
 quem cuncti homines contemnant &
 persequantur, si reprehensus, latus, &
 qualibet injuria affectus, tranquillam
 mansuetudinē ac patientiam seruare,
 aut etiā inde gaudere studueris: si ob-
 stinatus, ac pertinax in proprio sensu
 non fueris, & superioribus tuis atq; a-
 liis humiliter libenterq; in rebus licitis
 obtemperaueris: omnes homines, etiam
 eos qui te infestant & affligunt, sincera
 charitate tanquam fratres & sorores
 ad eandem hereditatem cœlestē tecum

Provi-
 mi dile-
 ctio.

vocatos dilexeris, nihilq; odij, amaru-
lētiae, aut auersionis aduersus aliquem
in te residere permiseris: si deniq; illi-
citis sensuum voluptatibus & oblecta-
mentis propter Deum renunciaueris,
& nulli terrenae caducaeq; rei per in-
ordinatum affectum adhaeseris: cha-
rissimus DEO eris. Itaq; curabis omni
studio, quotidie ista reipsa cōplere pro
viribus: aliās parū aut nihil in vera
sanctitate, sinceroq; Dei amore profi-
cies. Neq; enim vitia extirpare, &
perfectas virtutes adipisci poteris, sine
strenua decertatione, & diligenti co-
natu gratia Dei suffulto. Nam pau-
cos inuenire est, quos DEVS absq; ipso-
rum grādi labore & diuturna pugna
ad summa prouehat.

Volū-
tati vis
facien-
da quo
modo.

Proinde, quando aliquid [permit-
tente DEO] eueniet tibi molestū, quod
naturaliter refugis atq; abhorres, stu-
de mox inflectere & compellere vo-
luntatē tuā, ut illud sufferas, vel etiam
cupias ac aures sufferre propter Deū.
Exempli gratia: Si contemneris ab
alijs, statim inflecte & compelle volun-
tatem, ut velis & desideres nihilipēdi,
ac vilis haberi ad honorē DEI. Quan-
do item senties, te malè cōcupiscere, &
appetere quippam, quod naturam sen-
sualitatemq; tuam delectat: inclinabis
similiter & coges voluntatē, ut id re-
spuas & relinquas, aut auerferis pro-
pter Dominum. Hoc ipsum studiosè
facies, quandocunq; senties vitiū ali-
quod suboriri. Aduersus iram incli-
nabis voluntatē tuā ad mansuetudinē:

Aduer-

Aduersus odiū inflectes ipsam voluntatem ad dilectionē, & charitatis dulcedinem: Aduersus superbiam vel auersionem, qua aliquā in corde tuo vilipendis aut contemnis: abiicies te itidem in corde tuo per voluntatis inclinationē coactionemq; ad pedes eius, quem despiciebas. Nam quum data sit tibi à Deo voluntas libera: tu potes eam, quotiescunq; libet, ad bonū iuuare, atq; à malo auertere, ipso Domino adiuuante, qui fidelibus & piis nunquam deest. Si frequenter ita egeris, paulatim confringentur & eneruabuntur in te propensiones prauæ seu habitus mali, ac boni inferentur conualescentq;. Sed & quando nihil tribulationis aut aduersitatis accidit, nullaque inordinata cupiditas aut passio
c s
exurgit.

exurgit, fructuosum admodum est, mente & cogitatione concipere ea, quae occurrere possunt, ac voluntatem ad illa amplectenda, aut reijcienda [ut dictum est] inflectere. Si aduersitate quapiam emergente vel instante, corripuerit te inordinata tristitia, metus, anxietas & sollicitudo, memineris te tuum non esse, sed DEI, à quo factus es: memineris item te à DEO, qui te fecit, immenso amore diligi. Quod quum ita sit, ipse Deus cuius es, & qui te ardentissime amat, haud dubie gerit fidelem curam tui, & nihil tibi euenire permittit, quod non expediat. Iam verò etiam ob id excellenti modo tu Dei es, & ipse tuus, quòd eius voluntatem sequi & amare statuisti, plus quam tuam. Unde & nimiam superfluamque tristitiam, formidinem,

Deus
suorum
curam
gerit.

dinē, ac sollicitudinē reijcere, & te totum atq; omnia securè Deo committere, eiq; firmiter inniti & confidere debes: maximè quum scias quamlibet tribulationem tibi prouenire de manu ipsius Domini, cuius beneplacitum, ac desiderium est, ut illam æquanimiter feras. Quod si aliqua pœna vel molestia liberari cupis aut oras, opta id magis, ut purius DEO seruias, eiq; gratior sis, quàm ut molestiã non sentias. Præterea, ut te ipsum à mala vel inani tristitia remedio sublimiori extrices, memoria repete justissimū esse, ut semper in DEO, aut propter Deum gaudeas, qui nunquam non tibi præsens est cum infinitis bonis, quæ sibi ipsi & tibi possidet. DEUS enim siue essentia DEI tibi propinquior &

Deus
nobis
præsens
est.

interior est, quàm sis ipse tibi: Et nisi
 ille præsentia virtuteq; sua te conser-
 uaret, mox redigereris in nihilũ, quia
 omnia creata ab illo dependent, Et si-
 ne eo nihil sunt. Neq; mireris, quòd
 quum tibi tam præsens Et intimus sit,
 non magis eum cognoscas. Ipse enim
 [ut diuina scriptura ait] Deus est
 absconditus Et occultus. Reuelat au-
 tem sese Et diuitias suas patefacit ele-
 ctis suis quando vult, quantũ vult, Et
 sicut expedit. Conuenit planè, ut vo-
 luntatem tuam inclines ad concipien-
 dum sanctam quandam cõplacentiam
 Et gratulationem [etiamsi id tibi pa-
 rum fortè sapiat] de incõprehensibili
 gloria Et dignitate Domini Dei tui:
 ita, ut gaudeas, atq; etiã pro perfectã
 beatitudine tua ducas, q; illa maiestas

Isa. 45.

 Diuine
 gloriæ
 gratu-
 landũ.

tantam potestatem, tantas opes, tantamq; claritatem obtineat: quem quidem affectū verus & sincerus Dei amor parit. Beatus sanè esses, si toto corde dicere posses: O quantū bonum possideo, quū Deus meus, qui mihi magis est quam ego ipse sim, adeò immensam gloriā, immensaq; bona possideat: nam illū re vera pro meo magis habeo ac teneo, quā unquam quicquā habui & tenui. Hac ratione non solum inutilem tristitiam, verū etiam ineptam letitiam à te ablegabis. Pudebit n. te vanè gaudere, si recordatus fueris Deum tuū summè jucundū, summè amabile, summè fulgidum, & serenum, summeq; gloriosū, tibi semper esse præsente: in quo & propter quem solum exultare debes. Quavis etiā vitia &

Inapte
letitiæ
remed-
dium.

inordinationes prædicta ratione superari poterunt. Cæterum nonnullos inuenire est bonæ volūtatīs homines, qui licet mortem potius subirent, quàm in Deum volentes ac scientes peccarent, per omnē tamen vitam, mærore, metu, variisq; tētationibus & angustis premuntur. Hi rariùs quidem spirituale gaudiū sentiunt: quia tamen Deo sese humiliter resignant, & vitiis suis diligenter propter Deū resistunt, Deo plurimum placent. Eos ardentè diligit DEVS, & ideò permittit illos ita angī. Si enim à mærore, metu & angustis prorsus liberarentur, facilè ad seipsos vanè reflecterentur, & per animi elationem perderent gratiam Dei. Isti & quotquot viuunt in gratia DEI & charitate, ac proficiūt quantū possunt,

non debent nimium metuerere, propterea
quod imperfecti sint. Rursus te ex-
hortor, ut semper vigiles, ac vitiosis
propensionibus tuis viriliter relucteris,
corq; tuum ab omni peccato mundum
[quantum in te est] conserues: Con-
fidens interim non in conatibus vel vi-
ribus tuis, sed in paratissimo Dei auxi-
lio. Omnia quæ agis aut omittis, &
quæ pateris, age & omitte, ac perfer
propter Dei amorem, & ad laudem
nominis eius, seu ut ipsi domino pla-
ceas, gratumq; ei præstes obsequium:
nusquam quærens teipsum inordinatè,
sed ubiq; spectans [sicut dixi] honorẽ,
gloriã, voluntatẽ ac beneplacitũ Dei.
Si vis, potes attenta & subleuata in
Deum mente dicere vel cogitare hæc
aut

aut consimilia verba: Domine, ego ex
puro tui amore ad gloriā nominis tui
eternā, propono & desidero hoc agere
juxta gratam voluntatē tuū. Vel ista:
Domine Deus, ego volo illud omittere,
illud tolerare ac perpeti pro tuo hono-
re & amore, ut tibi placeā. Quando
spiritualē gratiā ac virtutē aliquam,
veletiam felicitatē supernam petis à
Deo, magis te moueat Dei honor, vo-
luntas & desiderium quo cupit ut illa
petas, & in mensura congrua habeas,
atq; ita charitate ornatus, gratum ei
obsequium exhibeas, & post hanc vi-
tam in eternum beatus sis, quàm com-
modum aut gaudium, quod inde con-
sequuturus es. Et quid æquius ac di-
gnius, quàm ut Deū, qui est summum
atq; infinitum bonū, dilectione & in-

tentione in omnibus prosequamur, multū semper illi placere desiderantes, sublimemq; illius voluntatē & gloriam habentes pro scopo in cunctis actionibus, omissionibus, desideriis atq; afflictionibus nostris? Veruntamen non est malum, sed bonū ac laudandū, piē exoptare gloriā cœlestem, & divinæ gratiæ consolationē: sed etiam ita optare ut dixi, longē præcellentissimū est. Planē quò purius intentionē tuā in Deum, sine aliqua tui ipsius inquisitione direxeris, eò opera tua Deo acceptiora & maioris meriti erunt siue sint spiritualia, siue corporalia, siue magna siue parva. Porro unicè necessarium est, ut crebrò per sacram lectionē vel meditationē & orationē te ipsum recolligas, ac præsentem DEO exhibeas,

Sacra
exerci-
tia.

Luc. II

postulesq; ab illo ea quibus indiges. Ipse enim dixit: Petite & accipietis. Debes etiam inuocare & honorare beatissimam DEI genitricē Virginē Mariam, atq; alios cœli ciues. Sed ante omnia recales grata mente illa quæ pro te fecit ac pertulit clemētissimus Iesus, & imitaberis pro modulo tuo sanctissimas virtutes eius. Sanè, nisi tu amabile humanitatis Christi imaginem per deuota exercitia & humilē imitationem studueris animæ tuæ imprimere, frustra ad diuinitatis eius eximiam sapidamq; cognitionē aspiras: nā humanitas vera via & janua est ad diuinitatē. Utile admodum fuerit, vt per sanctam cogitationē & desiderium te ad Deum simpliciter conuertere erigeresq; quouis in loco consuegas. Si vacat

aut libet, potes cū Domino Jesu familiariter colloqui hoc vel simili modo:
 O dulcissime Jesu, ô vita animæ meæ, ô totū desideriū & gaudiū meū, quando mihi ipsi perfectè moriar, & te ardentissime diligā? Quando tibi pro gratissima voluntate tua placebo? O uti-
 nam à meipso totus deficerē, ut totus ab immenso amoris tui incendio absorberer & liquefierem. Eia amabilis Domine, da ut diligam te ex toto corde, & tota anima, & ex omnibus viribus meis. Quando videbo te facie ad faciem, tibiq; jam inseparabiliter adharebo? Tu es verum, unicum, & æternum bonum meum. His aliisq; eiusdem farine preculis & suspiriis, alloquēris dilectum sponsum animæ tuæ: qui sicut te petere iussit,

Aspirations

Et se exauditurū pollicitus est, ita Et pro sua immensa liberalitate nullum prorsus desiderium vel gemitum à te piè emissum, permittet ad te vacuum redire. Aut n. novam gratiam tibi infundet, aut charitatem, ceterasque virtutes augebit corroborabitque, aut te arctius sibi astringet Et dulcius reficiet. Quò crebrius huiusmodi amorosas preculas ad Deum fuderis, eò magis ipse te accendet ad progrediendum de virtute in virtutem, Et ad cōtemplandum in cælo vultum suum mellitissimum. Vide ergo, ne per desidiam tanta bona negligas, quæ per bonas cogitationes Et pia desideria momentis omnibus obtinere potes ad gloriam Dei. Cane autem summoperè ne ipsa divini amoris exercitia impurè suscipias ac peragas: Multum enim displi-

displiceret DEO, si ob hoc solum illis te traderes, ut voluptatem inde caperes, & in teipso delectareris. Displiceret, inquam, Deo, si gula spiritali te inquinares, & cum precioso diuinæ gratiæ balsamo, stercus propriæ delectationis cōmisceres. Igitur amplectere deuota exercitia ad honorem Dei, & ut virtutibus juxta Dei voluntatē orneris, atq; in vero Dei amore magis magisq; proficias, & ipsi domino placeas. Si tibi Deus consolationē suauitatemq; internam præstiterit, agnosce te illa indignum esse, & eam humili gratoq; animo ad DEI gloriam suscipe: studens interim seruare te ab ea tam liberum, & intactū, quasi nihil tale accepisses. Sincerus & sublimis amor DEI in hoc consistit, ut siue cum dulcedine, seu sine

Gula
spiri-
tualia.

Sincerus Dei
amor
in quo
cōsistat

dulcedine, velimus cupiamusque vel
 gaudeamus Deū esse quod est, ac tan-
 tam gloriam, tantum dominū, tantam
 opulentiam obtinere, quātam obtinet:
 desiderantes etiam, ut oēs ei ritē ser-
 uiant, eumque diligant & glorificēt, qui
 est omni honore, amore & obsequio
 dignissimus. Ipse enim creauit cælum
 & terram & nos & oīa. Magnitu-
 dinis eius nō est finis, & sapientiae eius
 non est numerus. Potest omnia, videt
 omnia, scit omnia, ipsas quoque abditis-
 simas cordiū cogitationes, intentiones
 atque affectiones omnes perspectas ha-
 bet. Ipse est summum & incōmutabile
 bonum, atque intermina plenitudo po-
 tentiae, nobilitatis, dignitatis, sanctita-
 tis, claritatis, pulchritudinis, bonitatis,
 dulcedinis, beatitudinis, & omnigenae
 perfe.

Ps. 144.
 & 146.

perfectiōis. Diligamus ergo Deum,
non potissimum propter illa, quæ ab eo
recipimus vel expectamus, sed propter
ipsummet, qui est infinitè amabilis. Cō-
stituamus nobis pro fine laborum no-
strorum ac requie nostra gloriā eius,
Et illam pluris faciamus, ac magis a-
memus quā nostrā, ipsamq; habea-
mus pro nostra propria. Non nobis
omninò sufficiat suauitas, quā per sen-
timus in obsequiis ipsi Domino, à nobis
propter expectatam gloriā cælestem
præstitit. Quamvis enim bona sit hæc
suauitas, non tamen illam Deus ob id
largitur, ut in ea sola quiescamus, sed
ut per eā facilius vitia in nobis mor-
tificemus, seculiquē vanitates dese-
ramus, Et firmiores stabilioresque

permaneamus in cultu DEI, ac tãde gustum eximiũ percipiamus in consideratione immẽsæ excellentiæ & gloriæ eiusdẽ Domini DEI nostri. Expende diligenter apud teipsum ea quæ dixi. Veruntamen non nimĩ deijciaris animo, si ad sublimen illum Dei amorẽ pro desiderio tuo, & tam excelenter, ut cupis, in hac vita pertingere nõ potueris. Humilis esto, & lauda dulcissimum Deum tuũ, cuius fidelitas & dilectio erga te tanta eas, ut tibi in hoc exilio non det ea, quæ sine vana tui cõplacentia portare nõ posses. Reddet autem perenniter in cælo vicẽ sanctis desideriis tuis. Interim ergo consolentur te hîc verba, quæ cecinerũt sancti Angeli, dicẽtes: Pax hominibus bonæ voluntatis. Et quia eminentiorẽ diuinitatis

Luc. 2.

tatis cognitionē non accipis, conquiesce
 in amabili humanitate Christi, in qua
 ceu venerabili quodā templo, ipsa ful-
 gida diuinitas habitat: ibi n. securus
 esse poteris. Scito autē certum iudiciū
 verissimi amoris esse, si æquē Deum di-
 ligis, dum se asperum exhibet, sicut, dum
 se præbet suauem, ac voluntatē tuam
 voluntati illius, tam in amaris quàm
 dulcibus humiliter resignas & permit-
 tis. Postremo seriò admodum moneo
 te, ne vlla ratione à facie DEI tui pro-
 cul fugias, quādo aduertis te grauiter
 distractum, tentatum vel etiam prola-
 psū esse ac peccasse. Statim, ut hoc ac-
 cidit, resurge & reuertere pœnitēs ad
 misericordissimū Dominum: neq; vn-
 quam de venia desperaueris. Magis
 autem doleas, quòd peccādo displicue-

Amo-
ri ve-
ri cer-
tum ju-
diciū

A facie
Domi-
ni nun-
quā fu-
giendū

ris ipsi celsissimo, benignissimo, amabilissimo Domino DEO tuo, & contra voluntatem ipsius egeris, ac paternos eius oculos offenderis, quàm quòd damnum & supplicium inde cōmeritus sis. Pete tibi à Deo ignosci, non ob hoc potissimum, ut pœnam evadas, aut perditam gratiam, virtutes & jus ad cœlestem gloriam recuperes: sed magis, ut accepta venia sis DEO gratior, eumq; ames, & ab eo non separeris. Ergo post culpam admissam, resume sanctum propositũ, rursusq; viriliter incipe: te totum cœlesti Patri tuo humiliter & confidenter offerens ac tradens. Ipse procul dubio, te ita ad se redeuntem suscipiet, consolabitur, & saluum faciet, pro ineffabili bonitate sua, quæ finem non habet. Relege crebrò

has institutiones, & eas in opus deducito, juxta gratiam quam à DEO acceperis. Obserua, inquam, vigilanter te ipsum intus ac foris : & oīa opera tua perage propter Deum : voluntatem itē tuam diligenter inflecte ad ea, quæ ipsi Domino accepta sunt, illamq; auerte ab his, quæ eidē Domino displicent, ut hac ratione firmentur in te boni habitus, malis euersis. Licet verò, sepe videaris tibi admodum debiliter illam inflectere vel cogere ad ea, quæ Deus requirit aut amat, non tamē ob id omittas huiusmodi sanctū studium, quod paulatim maiore vim accipiet. Et profectò in singulis hisce voluntatis ad bona inclinationibus, quas ad placendum DEO feceris, singulare meritum obtinebis : etiamsi in te remaneat
quædam

quædã sensualitatis repugnãtia. Præ-
clarè quidem per humilẽ, piam & fre-
quentẽ orationem impetrabis à DEO,
quæcunq; tibi necessaria sunt : attã-
men etiã extra illam volũtas & desi-
derium sedulò [ut dixi] inflectenda
sunt ad ea, quæ Domino placent. Certè
quando vis cupisue intentionem, cogi-
tationernq; tuam in Deum dirigere,
eum amare, & in eo, vel de eo gaude-
re : hoc ipsum idẽ propemodũ est cum
oratione. Porro ipsa mentis cogitatio-
nisq; ad Deum conuersio, & volunta-
tis inclinatio, non est facienda cum in-
quietudine aut anxietate animi, sed
tranquillè ac liberè, & sine naturæ vel
cerebri læsione. Iam quum non pauci
inueniantur, qui viã qua pergendum
est negligentes, & seipsos inordinatè
quaten-

querentes, multum laborēt & parum
proficiant, ac plerunq; putēt se magna
DEO præstare obsequia, quæ tamen
parui admodum momenti sunt: agē
sume animum, & secundū ea, quæ hic
aut aliis piis libellis proponuntur, vi-
uere contende. Ita enim prauas pro-
pensiones tuas & vitia euinces, ac ve-
ras virtutes, verumq; DEI amorē ad-
ipiscēris: præstāte eodem Domino DEO
nostro, qui est benedictus in secula.

APPENDIX VTILIS.

QU I nititur ad eximiū aliquem
diuini amoris gradū peruenire,
& tamen vitia inordinatasq; pro-
pensiones sedulò in se corrigere ac mor-
tificare, & inordinatū erga creaturas
amorem abijcere non conatur: similis
videtur illi, qui quū graui mole plumbi

Qui vi-
tan dū,
quidue
agendū
ei qui
ad diui-
ni amo-
ris api-
cem a-
spirat.

aut ferri onustus sit, & manus pedesq;
vinculis constrictos habeat, altam ni-
hilominus arborē se posse conscendere
existimat. Ex improbo nostri amore,
quo nosipsos impurē quærimus, & ad
nosipsos inordinatē reflectimur, omnia
mala oriuntur. Quantū in nobis mi-
nuetur perniciosus amor nostri & pro-
pria voluntas, tantū crescet salutaris
amor Dei. Et quō diligentius eieceri-
mus quod nostrum est, eō abundantius
recipiemus q̄ Dei est. O quā iucun-
dā vitam agit, qui sibiipsi, hoc est, pro-
priae voluntati, vitiisq; suis mortuus,
soli vivit Deo. Sunt autē qui putant
magnitudinē suavitatis ac dulcedinis,
quā in sensitivo appetitu percipiunt,
esse magnitudinē veri amoris, sed fal-
luntur. Bonus tamen valdē est huius-

modi amor: quo qui rectè utitur, faciliùs pertingere potest ad sublimem nobilissimumq; Dei amorē. Quamvis enim fragilis sit & infirmus, conducit tamen ad accendendū illum fortē & præcelsum amorem, quando parū adhuc ardere videtur: quemadmodum ligno arido succenditur lignum viride. Quia verò ipse excellens Dei amor in hoc cōsistit, ut in nobis sentiamus complacentiam vel gaudiū ex omni bono & gloria quæ in Deo sunt, siue ex eo quod Deus est quod est: illi qui gustum huius amoris non perceperūt, vix fortè credent rem esse tam sublimem. Et tamen neq; beati ciues cæli, neq; homines in terra degentes, ullum aliud sublimius opus exercere possunt. Initio quidē non solet sanctus iste amor edere

magna sui signa, quæ in anima sentiã-
tur, quamvis etiam tunc magni sit pre-
tij: sed postea quam justa incrementa
accepit, turn certè dat sui signa admi-
randa. Quisquis ad hunc sinceris-
simum Dei amorem adspirat, simplici-
ter recogiter & consideret, quam in-
gentem gloriam Deus obtineat, & quã
dignum sit, ut & omnes de excellentiis,
perfectionibus, diuitiisq; eius gaudeãt
atq; glorientur: inclinetq; volunta-
tem suam, ut velit & cupiat Deum
possidere omne bonũ quod possidet, &
esse quod est. Consuescat hoc frequen-
ter facere, saltem raptim, ubicunq; lo-
corum fuerit: etiamsi parum ei arri-
deat huiusmodi exercitium. Nã ex
eius conuenienti cõtinuatione mirum
in modum proficiet; modò mortifica-

tionem vitiorū suorum & imitationem
virtutum Christi non negligat. Sit au-
tem discretus, & caueat, ne naturam
suam prae grauet, caputq; destruat. Nō
nimium extendat intellectū suum, sed
simpliciter (ut dictū est) de DEO coget.
Si ipsum altissimum Deum elegerit, &
habuerit pro fidei singulariq; amico
suo, & Patre longè optimo atq; sua-
uissimo, facile ad recordationem illius
concipiet cum decenti reuerentia lati-
tiam quandam & sanctum affectum
de eo eiusq; gloria. Intuendo, audiēdo,
recolendo mira opera summi illius di-
lecti sui gaudebit: quemadmodū gau-
dere quisq; solet, dum audit egregia
stratagemata eius, qui sibi charissimus
est. Igitur placebit illi Deus suus: &
licet ipse paruum admodum feruorem

gustumq; amoris adhuc fortè sentiat,
emittet tamen pro modulo suo pia sus-
piria & desideria ad Deum, eiq; fide-
liter inserviet, non tã quòd lucrum in-
de consequuturus est, quàm quod ille
sit summè bonus, planeq; dignissimus,
qui ab omnibus ametur, colaturq;.
Sibi quidẽ huiusmodi desideria sua vi-
debuntur nimis frigida ac parva: erũt
tamen tam magna coram Deo, quàm
magna ipsa cupiet, & tota voluntate
volet illa esse. Tanti videlicet facit
Deus bonam integramq; voluntatem:
nam ex voluntate omnia bona depen-
dent, & tantũ quisq; sanctus est, quan-
tum eius ad DEVM voluntas magna
est. Iam etiam incipiet lætari ex ani-
mo, quòd gloriosum Dominum Deum
suum semper præsentẽ habeat. (Deus
siqui-

siquidem ubiq^{ue} est, quemadmodū per
Prophetam testatur, dicens: Cœlum <sup>Yerem.
23.</sup>
Et terram ego impleo. Attamen præ-
cipuè præsens est in animabus nostris
præcellentissima imagine ipsius insigni-
tis. Verū quantum attinet ad suble-
vationem mentis in Deum, Et consi-
derationem seu contemplationem glo-
riæ DEI, sit simplex Et humilis. Nihil
attendet supra vires suas: sed mensu-
ram gratiæ sibi diuinitus datæ semper
attendat, Et illa optimè contentus sit.
Nihilominus Deum magis magisq^{ue} di-
ligere desideret adnitatur. Dolendum
sanè est, nos adeò remissos ac desides
esse in amore Dei. Si essemus seduli, Et
per humilē orationem perseveranter
peteremus à DEO eximium ipsius a-
morem, omnino illum adipisceremur.

Vbi en-
ra & a-
mor,
ibi co-
gitatio

Qui Deum feruēter amat, necesse est.
ut eū crebrò in memoria habeat: quē-
admodum qui acriter sitit, non potest
non recordari sitis suae. Ubi enim cura
& amor, ibi cogitatio. Rursū qui Deū
amat, nō elongatur ab amore & gra-
tia DEI, etiamsi dormiat, & de DEO
nihil cogitet. Iste in bonis ac rationali-
bus operibus, verbis, atq; cogitationib.
suis, & in cūctis quæ ritè propter Deū
facit aut desiderat, Deum procul du-
biò amat & ei placet. O quàm felices
essemus; si quidquid agimus aut omit-
timus; ageremus omitteremusq; ex
sincero DEI amore, DEVM in omni-
bus spectantes potius quàm nosipsos.
Quādo metu pœnæ, aut amore virtu-
tis gloriæque cœlestis mouemur ad agen-
dum boni quippiam: bonum quidē hoc
est.

est, non tamē est perfectum. Certē cum voluntas DEI infinito præstantior sit, quā nostra: par est, ut illa magis nos moveat, quā nostra propria. Quare, quādo aliquid volumus aut cupimus, moti quodammodo desiderio naturali propter cōmodum nostrum, conuenit omninō, ut intētionē meliūs ordinata hoc velimus cupiamusq; non ob id potissimum, quōd nobis vtile sit, sed quia DEVS illud vult & acceptum habet. Si desideramus regnum cælorum, ideō illud desideremus, quia DEVS ex summa bonitate charitateq; sua vehementissimē cupit nos eō tandem peruenire, & quia in illo regno beatissimo perfectē amabimus ac laudabimus Deum, sicq; ipsi longē gratissimum præstabimus obsequium. Habemus voluntatem DEI

semper praesentem, & possumus (ipso Domino auxiliante) voluntatē nostrā eò flectere, ut ideò velimus aut desideremus istud vel illud, quia hoc ipsum vult & amat Deus. Quò magis in hoc obliti fuerimus proprii nostri cōmodi, eò amplius nos Deus omni bono ditabit. Faciamus ergo quaelibet opera nostra purè propter Deū seu propter infinitam eius bonitatem, quæ nos compellit, ut ipsū amemus, eiq; serviamus potius, quā propter nos, utilitatēque nostram. Nam illud excellit istud longè magis, quā Sol omni suo splendore excedat tenuissimū lumen exiguae candelæ. Et eā ob rem, infimum opus eius, qui ex amore Dei seu propter Deum operatur, longè maioris apud Deum momenti est, quā supremū opus illius,

quib

qui huiusmodi scopum non habet. Unde & maius meritum obtinet, qui illa sanctissima intentione comedit, quando comedere licitum est, quam alius qui jejunit, vel corpus suum asperè castigat alia intentione etiam bona, nempe ut obtineat eternas paradisi delicias. Ille scopus istum non minus, imò multò amplius superat dignitate, quàm totus mundus unam auellanam magnitudine. Videbitur his qui primò inchoant hanc præclaram artem, satis difficile, ita cuncta opera peragere propter Deum, siue ut divina voluntas perfectè impleatur, propria voluntate, proprioque cōmodo quasi oblivioni traditis: sed talia ferè apparerēt cuiuslibet artis principia, cū tamen per continuū exercitiū ipsa ars tandē perdiscatur. Itaque in initiis oborietur

quidam tepor animi ei, qui antea quidem juxta naturalē suam inclinationem solebat operari propter proprium bonum, sed nunc operari vult ex solo DEI amore, assumēs pro requie sua & sine laborum suorū, alienum bonū, videlicet gloriam DEI. Quæres cū sit supernaturalis, & homini multum insolita, nihil mirū, si in principio parum sapiat. Sed licet id nobis eueniat, & magnā cordis ariditatē sentiamus, non tamen propterea minoris meriti sunt, opera nostra & amor noster. O quanta pace, quantoq; gaudio aliquando abundabit, qui tam cœlesti & angelice virtuti grauitè perseueranterq; operam derit, atq; vnius spiritus, siue vnius unitatis cum DEO fuerit. Is haud hiè ineffabilia bona inueniet in DEO suo:

suo: & mirè letabitur atq; exultabit de immensa maiestate, potestate, opulentia, nobilitate, gloria, pulchritudine, misericordia, charitate, bonitate, clementia, dulcedine, aliisq; amabilibus perfectionibus eius. Hoc fiet in præsenti, vel certè in futura vita. Ipse benignissimus Dominus Deus noster, qui nos immenso amore diligit, & ardentissimè cupit, ut ad eternā beatitudinem perveniamus, dignetur nos sibi reddere placentes.

COROLLARIUM.

A Bnegatio ac resignatio propriæ voluntatis DEO gratissima est.

Pro-
priæ
volun-
tatis
abne-
gatio.

Acceptius obsequium homo præstat Deo, quando à vano & non necessario visu, auditu, olfactu, gustu, vel tactu discretè abstinet, voluntatem suam in

huiusmodi rebus purè proter Deum
mortificans, quā si mortuos ad vitam
temporariam reuocaret. Qui item re-
lictā propria voluntate, facit humili-
ter ad honorē DEI voluntatē alterius
in relicta, magis DEO placet, quam si
multo tempore corpusculū suum pane
& aqua tantū sustentaret, asperisq;
flagellis cruciaret ex volūtate propria.
Is qui in proprietate vivit, difficulter
abnegat semetipsum. Quicquid enim
animo cōcipit siue proponit, tam tena-
citer ac mordicus tenet, ut vix eū ali-
quis inde possit abducere: semper ma-
uult alterum sibi obtemperare, quā
ipse velit (superbus quippe est) acquie-
scere alteri. E contrario is, qui pro-
priam voluntatē studuit abnegare in
omnibus, tam in agendo, quā omit-
tendo,

tendo, vel etiam patiendo, pronior est obedire alteri, quam velit alterum obedire sibi. Sicut autem DEVS nihil à nobis ac què exigit, ut propriæ voluntatis resignationem mortificationemq; ita nihil in nobis magis odit, quam ipsam propriam voluntatem, quæ sola infernum constituit. Si enim propria voluntas non esset, etiam non esset infernus. Dāda igitur nobis opera est, ut nobis-ipsis ac propriæ voluntati, absq; calcitracione, vel detractacione, & alterius electione renunciemus. Creavit enim Deus voluntatē nostram, non ut propriè nostra sit, sed ipsius qui eam creavit. Quare, quisquis suam voluntatem servat, possidet quæ ut propriam, is DEO sumpsit, quod jure illius solius esse deberet. Propria volūtas optat nō pro DEI

Pro-
pria vo-
luntas
infer-
nū con-
stituit.

sed pro suo vivere arbitratu: superba,
immorigera, pertinax, & contentiosa
est in omnibus: auersi à Deo, & totius
malitiæ fundum est: in cœlum pertin-
gere non potest: in terris pacem non
habet: in inferno sepelitur, eiusq; se-
pulchrum inuida calcitratio & con-
tradictio est. Præcipit igitur Deus,
ut nobis ipsis, & omni proprietate ab-
dicata, suæ nos prorsus dedamus ac
permittamus voluntati: adeò ut sum-
mum gaudium nostrum sit, vivere &
esse juxta gratissimã illius voluntatem
in tempore atq; æternitate. Et profe-
ctò multò nobis optatius esse debet, cre-
dere, sperare, & humiliter confidere
Deo, eiusq; prouidentie ac voluntati
nos funditus resignare, quàm de vita
æterna certos securosq; esse. Qui pro-
pria

pria voluntati omninò renunciat, verissimam habet charitatē, quæ seipsum aut priuatum aliquid non querit. Enimuerò humili mente, omnibusq; viribusq; intēdere, ac desiderare voluntatem honoremq; Dei, sincera charitas est, quæ omnium virtutū totiusq; sanctitatis est radix & origo. Ideoq; quantumuis sublimia bona opera atq; exercitia peragere videamur, si nos ipsos spectamus potius quàm Dei voluntatem & gloriam, fallimur. His qui in cœlesti perenni q; gloria degunt, diuina voluntas tam amabilis, grata & suauius est, ut si ipse supremus spiritus angelicus nosset, Deum velle, seu ad honorem ac laudem Dei cedere, ut urticas vel alia zizania extirparet, hoc præ omnibus cupidissimè exequeretur.

Quotquot in inferno flammis inextin-
 guibilibus cruciantur propria volun-
 tate pleni, & sanctæ DEI voluntati cō-
 trarij sunt: at in cælo oēs beati, diuinæ
 volūtatī perfectissimè dulcissimeq; sunt
 uniti, omnes sunt una vita cum DEO,
 & unum in voluntate DEI. Apud in-
 feros, si quis propriæ mortuus esset vo-
 luntati, in liberrimam voluntatē DEI
 is utiq; non arderet. Et in cælis si quis
 propriæ esset voluntatis contra volun-
 tatem Dei, is certè non beatus, sed mi-
 ser & infelix foret. Plane benepla-
 citū DEI omnibus illis quæ DEVS dare
 possit, antepondere, & chariùs amplecti
 debemus. Unde optima & præcellen-
 tissima oratio quā fundere possumus,
 hæc est: Domine DEVS, da mihi quic-
 quid volueris, & fac meum secundum

Oratio
 Deo
 gratis-
 naria.

gratissimā voluntatem tuam. Quam-
vis enim jucundum sit exaudiri à DEO,
dum pro gratia & virtutibus oramus:
multò tamen delectabilius est, potissi-
mo se DEI beneplacito resignare, eius-
quē ante omnia, in omnibus, & post o-
mnia voluntatem appetere. Nam &
inter omnes preces quas Christus, in
hoc mundo fudit, illa DEO Patri ac-
ceptissima, maximeq; honorifica fuit,
quam imminente passione fecit, dicens:
Pater, non mea, sed tua voluntas fiat.
Sancti homines, qui unius sunt cum
DEO voluntatis, vera libertate & pa-
ce gaudent. Eos enim nihil pertur-
bare potest, neque jactura rerum ter-
renarum, vel cognatorum & amico-
rum, neque corporis aduersa valetu-
do, neque ignominia, neque tribulatio,
neque

neq; mors, neq; purgatorium, neq; demon, neq; infernus. Nam ex vera humilitate, veroq; amore, diuina, se prorsus resignant voluntati, & non minus Dei erga se iustitiam, quàm misericordiam diligunt: quæ quidẽ perfecta resignatio ipsos extra casus oēs constituit. Si igitur & nos cupimus liberam tranquillamq; vitam hic degere, ac postea ad beatitudinem cælestem peruenire, contemnamus & proculcemus in nobis propriam voluntatem ad gloriam Dei; Amen.

PRECVLÆ ADMODVM PIÆ
 QVIBVS ANIMÆ FIDELIS IN VITÆ
 sanctitate & DEI amore plurimùm
 crescere, confirmariq;
 poterit.

Initio adoratur S. Trinitas.

TE Patrē ingenitum, te Filium uni-
 genitum, te Spiritum sanctum para-
 cletum unum, omnipotentē, sempiternū,
 atq; incōmutabilem DEVM, creatorem
 cœli & terræ, visibiliūq; omnium &
 invisibilium, supplici mente adoro. Te
 veram & ineffabilem Trinitatē in per-

sonis, veram & inseparabilem: unitatem
in substantia cōfiteor. Te laudo fulgidam
semperq; tranquillam Trinitatem, uni-
cam Deitatem, clementissimū Dominum
meum, dulcissimam spem meam, charis-
simum lumē meū, optatissimam requiem
meam, gaudium meum, vitam meam, &
omne bonum meum. Tuæ benignissimæ
pietati animam pariter & corpus meum
commendo: tuæ sacratissimæ Maiestati
me totum subdo, tuæq; diuinæ voluntati
in æternum resigno ac trado. Tibi honor
& gloria in secula seculorum; Amen.

O Pater cælestis, Pater exorabilis,
Domine DEVS, miserere mei vilissimi
peccatoris miserere omnium. Ego in ple-
nam emendationem, expiationem, atq;
satisfactionem pro cunctis iniquitatibus
ac negligētis meis, & pro peccatis totius

mundi, & in perfectam suppletionem bonorum operum ac meritorum quæ mihi desunt, offero tibi dilectum filium tuum **JESUM** Christum, in unione summe illius charitatis, qua tu eum ad nos misisti, nobisq; eum dedisti. Salvatorem. Offero tibi sanctissimam incarnationem, vitam, passionem, & mortem illius. Offero virtutes eius præcellentissimas, & quicquid ipse pro nobis fecit ac protulit. Offero eius labores, ærumnas, cruciatus, & sanguinem preciosum. Offero merita beatissime Virginis Mariæ, & omnium Sanctorum tuorum. Adjuna me, queso, benignissime Pater, per eundem Filium tuum, in virtute Spiritus sancti. Adesto miseris peccatoribus, eosque ad viam salutis misericorditer reuoca. Da omnibus vivis veniam & gratiam:

da fidelibus defunctis requiem lucemq;
sempiternam; Amen.

Sancte Spiritus consolator dulcissime,
qui à Patre & Filio ineffabiliter
procedis, veni obsecro, & illabere menti
meæ. Repurga & emunda me ab omni
peccato, animamq; meam sanctifica. La-
ua in quod est sordidū, riga quod est ari-
dum, sana quod est saucium, flecte quod
est rigidum, rege quod est devium. Red-
de me verè humilem & resignatū, ut ego
tibi placeam, & tu super me requiescas.
O lux beatissima, lux summè amabilis, il-
lumina me. O melliflua, paradisi volu-
ptas, fons purissimarū deliciarum DEVS
meus, tribue te mihi, atq; in intimis meis
ignem tui amoris vehementer accende.
Domine mi, doce, governa, & protege me
in omnibus. Confirma spiritum meū ad-

uersus inordinatā pusillanimitatē. Largire mihi rectā fidem, inconcussam spem, & sinceram perfectamq; charitatem. Præsta ut tuam gratissimā voluntatem semper faciam; Amen.

ENDOLOGIA AD IESVM

PRIMA.

A Ve dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, fili DEI vivi, Deus altissime, qui me creasti, & secundum animam, ad tuam diuinam imaginem atq; similitudinem condidisti, capacemq; æternæ beatitudinis fecisti. Da ut ego tibi Domino meo, Deo meo, & Patri meo, fidei mente seruiam, peccata mea odio sancto persequar, & passionibus, affectionibusq; vitiis in me preceptis, ad innocentiam vitæ reformer.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-

nor, & gloria Chrifte, qui cælū, terram,
mare, & ea quæ cælo, terra mariq; con-
tinentur meis v'sibus deputasti, & omnia
mibi inservire solatioq; esse voluisti. Lar-
gire quaeso, ut creaturis tuis nusquam a-
butar: oīa quæ fecisti, tuam bonitatem
mibi prædicent, omnia in admirationem,
cognitionem, & amorē tui me rapiant.

☉ Ave dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Chrifte, qui me in fide Ca-
tholica pietate tua natum, ab exordio vi-
tæ misericorditer educaſti: cibum & po-
tum, aliq; necessaria suppeditās & cor-
pus alens atq; conſouens. Utinā tu ſolus
palato cordis mei ſapias, ſolus interiora
mea poſſideas. Utinā te panē cæli vehe-
menter eſuriam, te fontē vitæ ardēter ſi-
tiam: ut poſt præſentis exilij terminum,
tuis perfectis delitijs ſatiari merear.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui me hactenus ab innumeris periculis animę & corporis servasti atq; eripuisti, & etiam abutentem donis tuis non dereliquisti. Illustra, quaeso, cor meū splendore gratiæ tuæ: ut ego tuam erga me pietatē, meamq; erga te ingratitudinē exactē cognoscēs, me defleā, mihi displiceā, tibi verò unico creatori & redemptori meo per oīa placeam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui me insordissimo vitiorum sterquilinio jacentem, & iniquissimē viventem, tanto tempore longanimiter tolerasti, reservastiq; ad penitentiam. Presta ut omnes peccatorum præteritorum sordes contritione tibi placenti, sanctiquē operibus expiem: & vitæ puritatem deinceps sectans,

te super omnia estuantissimo amore diligam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui me abeuntem in precipitiū, & jam in ipsis inferni faucibus constitutum, perire non permisisti, sed etiam surdum ac fugientem, ad salutis viam reuocasti. Concede, ut humili deuotione posthac te sequar, tuos sanctos instinctus mente grata amplectar, omnibus rebus visibilibus corde valedicam, tibiq; soli inseparabiliter adhæream.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui me vilissimum peccatorē ita semper gubernasti, ita protexisti, ita misericordiæ oculo respexisti, & adhuc quotidie peccantem ita benignè sustines, beneficijsq; foves, quasi cæterorū oblitus, curam mei solius gereres. Effice,

ut ego quoque ardētissimè te amem, omnia
transitoria propter te deserā, tibi soli in-
tendam, tuam voluntatem paratissimo
animo ubique sequar & perficiam: A-
men.

ENDOLOGIA, AD IESVM
II.

A Ve dulcis Jesu, Laus tibi, & honor,
& gloria Christe, qui propter me
dignatus es è regnalibus sedibus, & melli-
fluo corde Patris in hanc miseriarum
vallem descendere, atque in Virginis Ma-
riae castissimo utero de spiritu sancto con-
cipi, incarnari, homoque fieri. Elige, quaeso,
tibi cor meum in quo habites: hoc exor-
na, hoc bonis spiritualibus reple, hoc to-
tum posside. Utinam ego te in illud hu-
militate profunda inuitē, ardentique cha-
ritate recipiam, & receptum teneam. U-
tinam tam validis amoris vinculis tibi
astringar.

astringar, ut nunquam recedere, nunquam mente auerti à te valeam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui virginē Mariam conceptricē tui suauissimā ad Elisabeth cognatā suam properare voluisti, & ut eā salutarer, eiq; ministraret, inspirasti: in cuius etiā Mariæ pudicissimis visceribus nouē mensibus Deus & Homo delitescere nō dedignatus es. Infunde mihi perfectæ humilitatis gratiam, eamq; penitissimè cordi meo imprime: ut ad obsequendū & parendū semper paratus inueniar. Effice, ut ipsum cor meū omnia caduca fastidiat, & te inhabitatorem, ac possessorem indefinenter sentiat.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, quē Virgo mater sine dolore, sine virginitatis detrimento

pauperē & passibilē, in vili stabulo peperit, natumq; humiliter adorauit. Utinā tu per nouum spiritus feruorē jugiter in me renascaris, & ego totus cōcremer incendio tui amoris. Utinā tu unicum cordis mei sis solatiū, unicum desiderium, unicū gaudium: utinā te solū quæram, te solum cogitem, te solum diligam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui in frigoris asperitate editus, panniculis inuolui, & vagiens in præsepio reclinari, maternisq; uberibus infantulus lactari nō recusasti. Adoro te charissimū redemptorē meum, Regem Angelorū. Aue puer amabilis, Deus excelsē, Iesu suauissime. Aue Princeps pacis, Lux gentium, Saluator desiderabilis. Da Domine, ut verē humilis, verē pauper spiritus corā te semper assistam.

Da ut molesta quæq; pro tuo nomine libenter perferam, & nihil in hoc mundo præter te amem, nihil præter te possidere cupiam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, quem recens natum cælestes exercitus lætis collaudârunt præconiis, & pastores piè quæsitum & inuentum adorauerunt cum admiratione & gaudio. Dona mihi, ut in tuis laudibus & obsequiis hilaris absq; tædio perseuerem: tibi mente pura, stabili, serena & tranquilla seruiam: in te solo delecter & gaudeam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui die octavo cæterorum more circumcidi, propriumq; sanguinem adhuc infans fundere, & in singulare nostri solatium Iesus appellari

voluisti. Utinam me ab omni cogitatione, verbo, & opere prauo circumcisum in filiorum tuorum numerū adscribas. Tu Domine vocaris Iesus, hoc est, Saluator: tuum igitur est donare salutem. Depellat, quaeso, à me omnem inordinatam pusillanimitatem recordatio istius optatissimi nominis tui: mihiq; inuiolabilem erga te fiduciam præstet. Eius virtute tanquam impenetrabili scuto protege me aduersus omnes insidias, omniaq; molimina hostium inuisibilium.

Aue dulcis Iesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, quem Magi fide Sancta perquirentes, Stella duce inuenerunt: inuentoq; procidentes humiliter munera obtulerunt, aurū, thus, & myrrham. Dona Domine, ut ego cum tuis beatis viris te in spiritu & veritate se-
der

per quæram atq; adorē: dona ut aurum
rutilantis charitatis: thus fragrantis de-
votionis: & myrrham perfectæ mortifi-
cationis tibi jugiter offeram. Præsta ut o-
mnes vires animæ meæ in laudem & a-
morem tui secundum voluntatem tuam
expendam; Amen.

ENDOLOGIA AD IESVM
III.

A Ve dulcis Jesu, Laus tibi, & honor,
& gloria Christe, qui propter nos
subdi, & ad præbendū humilitatis exem-
plum à matre in templū deferri, atq; ho-
stia pauperum redimi voluisti: Vbi justus
Simeon & Anna prophetissa tua præsen-
tia exhilarati, magnifica de te dederunt
testimonia. Utinā interiora cordis mei
nunquam vel tenuissima vanitatis aura
afficiat. Utinā omnis arrogantia in me
penitus

penitus deijciatur, omnis fauoris humani
appetitus extinguatur, omnis propria cō-
placentiæ pruritus deferueat. Præsta
Domine, ut omnem honorem fugiam, o-
mnem gloriam detester, & cuius homini
propter te me submittam, prompteq;
obediam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui puerulus cum
matre tenera persecutionem passus, non
recusasti deportari in exilium, & fugere
in Ægyptum. Largire mihi, ut inter o-
mnes aduersitatū tempestates, inter per-
secutionum & calamitatum procellas,
ad te solum confugiam, te quæram, te in-
uocem, omnia de manu tua hilariter su-
scipiam, omnia mitissimo corde perfe-
ram, & gratias agens, immobiliter tibi
adhæream.

Aue

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, quem in templo remanentem, pia mater tristis triduo requisivit, te tandem leta inuenit in medio Doctorum sedentem, illosq; audientem, & interrogantem. Utinam sic te mihi dones, sic communices, ut ego nunquam à te separari, nunquam beatæ familiaritatis tuæ solatio destitui valeam. Excute è corde meo omnem acediam, depelle omnem teporem tibi displicentem: da perfectam deuotionem, ardentemq; pietatis sitim, quæ interiora mea ita afficiat & occupet, ut tui cultu satiari non possim.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui triginta annis incognitus latens, filius Ioseph fabri à Iudeis putari, & matris tuæ Mariæ, ipsiusq; Ioseph imperio subditus esse voluisti:

Gratia tua euellat, quaeso, & prorsus extirpet è penetralibus interioris hominis mei omnem ambitionem & jactantiam, ut in oculis meis sim abjectus, & nesciri vilisq; haberi amem, atq; omnibus pro tui honore me subiiciam & obtemperem.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui ad Iordanem fluuium venire, & eū ingressus à Ioanne seruo tuo baptizari non dedignatus es. Utinam me tuis meritis totū in hac vita purifies, & ab omnibus peccatis ac vitijs expeditum: tui amore desiderioq; cælestis patriæ prorsus inebries. Utinam ante animæ meæ egressum me tibi per omnia placentem efficias, ut hinc emigrans illicò apud te sim, te videam, te fruam, ad laudem nominis tui sempiternam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui inter feras pro nobis in deserto habitans, & quadraginta noctibus jejunus perturās, atq; in orationibus pervigilans, passus es te tentari à Sathana: quo devicto, angelorū ministerijs honoratus fuisti. Da, ut carnem affectusq; vitiosos tua gratia in me castigem, & subigam. Da, ut orationi, ceterisq; exercitijs spiritualibus strenuè insistam, & gula vitio perfectè superato, diaboli insidias ac laqueos te adjuvante effugiam. Nulla, quæso, tentatio me inquiet, nulla à te separet: sed magis ipsæ tentationes me purgent, tibiq; conjungant & copulent.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui pœnitentiam annuuciare, discipulos vocare, & ex eis

duodecim singulares fidei praecones Apostolos eligere voluisti, ut dispersos Dei filios colligeres. Trabe me post te, & ad te amandum cor meum potenter excida. Largire, ut gratiam, qua me vocasti, non negligam: sed saeculo, et usque caducis contemptis, te sequi, & tuam humilitatem et atque charitatem pro meo modulo imitari paratus sim. Da, ut te solum quaram, & ad te ferventi desiderio jugiter anhelam; Amen.

ENDOLOGIA, AD IESVM

IV.

A Ve dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui pro me afflictus fuisti incommodis, aestu, frigore, siti, fame, sudoribus, & arumnis. Præsta, ut quamlibet adversitatem de manu tua alacriter excipiam, patientique animo pro tui honore tolerem. In quavis angustia, in quavis derelictione interna.

in quouis rerum euētu immobiliter in te consistam. Non me, sed te: non meam, sed tuam voluntatem ubiq; spectem & exquiram.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor; & gloria Christe, qui plurimos labores sustinuisti, dum te mundi Saluator conuersionem animarum sitiens, pernoctabas in orationibus, fatigabaris itineribus, discurrebas de regione in regionem, de ciuitate in ciuitatem, de pago in pagū, de castello in castellum. Amor tui, quaeso, reddat me ad bona quaeq; promptum & agilem, ut in seruitio tuo nunquā pigriter. Effice ut omnium salutem ardentissimo desiderio semper expetam, & quantum in me est promoueam: effice ut tui honorem ubiq; zelar, & pro illo me totum impendam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui cum hominibus diuersans, eos benignissimè consolari, eorumq; languores ac morbos multis miraculis editis, misericorditer curare dignatus es. Dona mihi cor pium erga omnes affectu & condolentia plenum, quo omnium afflictiones cōmiserer, omnium calamitates, ut proprias, sentiā, omnium imperfectiones æquanimiter tolerem, omnium necessitatibus hilariter, quantum licet, subueniam. Animam meam vitiosis passionibus, prauisq; cupiditatibus infectam, perfectè emunda ac sana, ut his malis absoluta liberè se sursum eleuet, & per purissimum amorem tibi adhæreat.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui magno studio, ineffabiliq; affectu, pacem & cælorum,

regnum euangelizasti, omnium salutem
exoptans, omnesq; tibi aggregare cupiēs,
quemadmodum gallina congregat pullos
suos sub alas. Dona mihi, vel aliorū saluti
avidissimè inhiem, nusquam mihi malè
parcam, nihil pro te recusem, Zelum san-
cta discretionē ubiq; temperem.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui publicanorū
ac peccatorum consortium non refugisti,
sed Mattheo, Zachæo, Mariæ Magda-
lenæ, mulieri in adulterio deprehensæ, cæ-
terisq; pœnitentiam agentibus benignis-
simam familiaritatē & præsentissimam
scelerum remissionē exhibuisti. Præsta, ut
ego omnes pietate, charitateq; letissima
amplectar, omnibus me lædētibus prom-
ptè ignoscam, omnes qui me oderunt, per-
fectè diligam, nulli signum minus sincere
affectio-

affectionis insipienter ostendam. Da mihi
integram peccatorum meorum veniam:
da certam gratiæ tuæ spem, & sanctam
perpetuamq; erga te fiduciam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui pro me multas
injurias, multas blasphemias, multa op-
probria, multos dolos, innumerasq; per-
secutiones passus es ab illis ipsis, quos be-
neficijs affeceras. Dona mihi cor verè in-
nocens ac simplex, ut inimicos meos purè
amem, eorum medullitùs cōmiserescam,
eos piè apud me excusē, & pro malis bo-
na rependens, perfectissima charitate ac
patientia tibi placeam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor,
& gloria Christe, qui Ierosolymā adueni-
ens, mitis ac māsuetus super asinā sedisti,

Et inter laudes, quæ tibi à turbis obviam properantibus canebantur, fudisti lacrymas, deflens urbis excidiū, animarumq; ingratarum exitium. Largire mihi intimam mei ipsius cognitionem, ut quam indignus sim videam, meq; profundissimè humilem Et despiciam. Utinā neq; laudibus, neq; fauoribus hominū unquam oblecter, sed interioribus pœnitētiæ amorisq; lacrymis utiliter vacem. Utinam aliorum incōmoda tanquam mea ipsius præsentia, Et aliena peccata, ut propria, pio corde defleam; Amen.

ENDOLOGIA, AD IESVM
V.

A Ve dulcis Jesu, Laus tibi, Et honor, Et gloria Christe, quem Iudas infidelis discipulus, Iudæis te persequentibus, Et in mortem tuam conspirantibus, vili pecunia

pecunia vendidit. Extirpa, quaeso, è corde meo omnem rerum creatarum malam cupidinem: da ut tibi nihil unquam præferam: da ut charitatem inuiolabilem omnibus hominibus, ac præcipue his qui mihi molesti sunt, exhibeam. Ignosce, pie redemptor, quod tibi sæpè caduca vanaq; præposuerim, & propter viles oblationes à te me auerterim.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe: qui Ierosolymis Pascha cum discipulis, juxta legis præceptum, manducasti, & humilitatis, sanctæq; dilectionis exemplum præbens, eorum pedes fixis terræ genibus, abluisti, ablutos extersisti linteo. Utinam istud tuum exemplum cor meum penetret, & omnem altitudinē atq; arrogantiam in me prorsus deiciat. Da mihi Domine profundissi-

nam humilitatem, qua omnibus me incunctanter substernam: Da perfectam obedientiam, qua tua praecepta, vicariorum tuorum constituta diligenter observem: Da ferventissimam charitatem, qua omnes purè diligam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui Sacramentum Eucharistiae indicibili charitate instituisti, teq; in eo nobis dedisti stupenda liberalitate, ut apud nos etiā corporaliter manere usq; ad consummationē saeculi: Excita quæso in me desideria, & vehementer accende inter omnia intima mea essuriē huius venerabilis Sacramenti. Da, ut casto affectu, singulari humilitate, & integra cordis puritate te suscipiam, dum ad mensam illam vitalem accedo: Te modo ita sitiāt, ita tui amore langueat a-

nima mea, ut aliquando in regno tuo æternis tuis delitijs perfrui merear ad gloriam nominis tui.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui recessurus è mundo electos discipulos tuos exhortatus atque consolatus es verbis ineffabili dulcedine plenis, & eos Patri cõmendasti oratione ardētissima: euidenter declarās, quā tenere illos, nosq; qui p̃ illos credituri eramus diligeres. Fac, ut verba tua cordi meo verè sapiāt, ac super mel & fauū semp dulcescāt. Vinā illius ignitæ tuæ exhortationis spiritus pectori meo illabatur, quo totus in amorē tui trāsformer. Dirige me in oībus Domine Deus meus, ut in me & p̃ me omni tēpore fiat tua sancta volūtas.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui egressus cum
disci

discipulis trans torrentem Cedron, venisti in hortum, in quo te capiendū sciebas. Utinam ego propriam voluntatem penitus exuam, tuam verò semper sequar ac diligam. Utinam pro tui honore fratrūq; salute quævis aduersa constanti animo subeam, & etiam animam ponere nō detrectem, si ita tua diuina dispositio ordinauerit.

Aue dulcis Iesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui Passione imminente pauere, tædere, ac mestus esse cepisti, membrorū tuorū in te transferens imbecillitatem: ut eos ad mortis expectationē trepitantes, ista tua infirmitate, quam volens assumpseras, solareris & confirmares. Defensa me precor & à vitiosa tristitia, & ab inepta letitia. Presta ut omnis mœror quem hactenus sustinui,

sustinui, tibi in gloriam, mihi in peccatorum remissionem cedat. Omnem diffidentiam, omnem inordinatam pusillanimitatē misericorditer à me submoue, & spiritum meum totum in te stabili ac compinge.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui in terrā pro-cidens patrem orasti, eiq; humiliter te totum obtulisti, dicens: Pater fiat voluntas tua. Largire mihi, ut in omni necessitate ac tribulatione per orationem ad te confugiam, & tuæ voluntati me totum liberè resignem ac tradam, nusquam adversa indecēter subterfugiam, sed omnia trāquillo animo de tua manu suscipiam, omnia mitissimo corde propter amorem tui tolerem; Amen.

ENDOLOGIA AD IESVM
VI.

A *Ve dulcis Jesu, Laus tibi, & honor,
& gloria Christe, qui erga dilectos
discipulos affectu misericordiae tactus, eo-
rum tristitiā tuo mœrori praeponuisti: &
oratione, cui intentus eras intermissa, ad
eos tertio accedens, deiectos existi, dormi-
tabundosq; ad orationis studium excita-
sti: Da, ut in meis exercitijs & operibus,
torporis vitium fugiā: da, ut mente vi-
gili alacriter tibi serviam, privata devo-
tioni proximorū salutē praeferam, omni-
bus in necessitate aliqua constitutis visce-
ra cōmiserationis exhibeā, me ipsum nus-
quā querā, sed p̄ tui amore ubiq; deserā.*

*Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui in angore po-
situs, prolixius orasti: & quū esses crea-
tor*

tor cæli & terræ, Rex regō angelorumq;
Dominus, angelico solatio releuari non
dedignatus es. Præsta, ut in omni aduer-
sitate & anxietate, in omni pressura &
deiectione, te solū consolatorē exquiram,
te adjutorē protectoremq; inueniam. U-
tinam in omni rerū euentu tibi prorsus
fidam, me totum tuæ ordinationi submit-
tam tuæ voluntati offeram, totumq; in
te proijciam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui sanguineo su-
dore maduisti totū corpore præ angustia-
rum multiplicitate & vehementia. Uti-
nam omnia interioris hominis mei mem-
bra exudent sanctas contritionis lacry-
mas. Utinam dignè coram te defleam,
quod hætenus tuæ erga me charitati, &
misericordie tam ingratus permaneo.

Utinam

Utinam omnem internam externamq;
calamitatem tranquillo corde pro tui a-
more perferam: & me tundi flagellariq;
à te piissimo Patre nunquam querar,
sed bona & mala de manu tua hilariter
suscipiens, jugiter in te gaudeam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui proditori Iudæ
ceterisq; hostibus sanguinem tuum sitien-
tibus, & mortem desiderantibus, ultrò te
obtulisti capiendū. Largire mihi, ut ad-
uersitates pro tui honore non refugiam:
sed eis alacriter occurrā, eas tanquam
pretiosa xenia mihi à te transmissa letus
excipiam, & humiliter fortiterq; quam-
diu tibi placuerit, sustineam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui ipsum prodito-
rem Iudam dolosè ad te accedentem non
repulisti,

repulisti, sed benignè osculatus es: & ipsa
vultus serenitate sermonisq; suauitate
declarans te illum diligere, blandè invita-
sti ad pœnitentiam. Da, vt mansuetudi-
nem & charitatis dulcedinẽ omnibus ini-
micis meis demonstrẽ: eis quidquid in me
peccant ex corde ignoscam: eos tolerem,
& sicut ordinationis tuæ ministros
meosq; salutis promotores diligam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui hostes tuos
sacrilegas manus furibundè in te iniicere
permisisti: & ab eis crudeliter ligatus, cõ-
uitia, blasphemias, injuriasq; quibus te
proteruè incessebant non vltus es, sed mǎ-
suetissimè tolerasti, vtinam tu me vitio-
rum funiculis expeditũ, dulcissimi amoris
tui vinculis undiq; constringas. Vtinam
veræ patientiæ gratiam mihi dones, qua

omnes inimicos æquanimiter feram, & quævis aduersa absque aliqua volūtatis rebellionē sustineam.

Aue dulcis Iesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui Malcho uni ex furentibus persecutoribus tuis, auriculam à Petro discipulo præcisam restituiſti ac sanasti: ut beneficia pro injurijs reponeſ, mansuetudinis pietatisq; tuæ diuitias nobis patefacereſ. Effice, quaeso, ut vindictæ cupiditas nunquam cor meum ſubeat: & largire, ut erga proximos etiã lædentes affectum intimæ cōmiſerationis perfectiſſimæq; charitatis ſemper geram.

ENDOLOGIA AD IESVM
VII.

A *Ve dulcis Iesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui Discipulis & amicis tuis profugientibus, teq; dereliquentibus,*

quentibus, solus inter manus iniquorū hominum, tanquā agnus mansuetissimus inter dentes luporū furentium remansisti. Confirma nimium infirmitatē meam, & Stabili nimiam instabilitatē meam validissimo gratia tua fulcimento: & me tibi charitatis nexu ita conjunge, ut neq; velim neq; possim unquam à te recedere aut separari.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui te vinctū tanquā maleficū & latronē armata manu ad Annā perduci, atq; corā eo sisti passus es. O ineffabilē mansuetudinē redemptoris mei. Ecce dū caperis, dū traheris, dum impelleris, nihil quereris, nihil obmurmuras, nihil obluētaris, sed tacitus ducentes sequeris, jubentibus obedis, affligentes toleras. Effice Domine, ut ista virtutum

tuarum exempla in me reluceant, ad gloriam nominis tui sempiternam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, Rex cæli & terræ, qui humiliter tanquã vilis & abjectus homuncio ante tumidum Pontificẽ stans, diram alapã ab impio eius ministro impactam molestissimẽ tulisti. Cõprime, queso, in me oẽs iræ ac furoris impetus, obtũde omnes indignationis stimulos, & omnẽ ulciscendi cupidinẽ extingue: ut injurijs laceffitus, non perturber, non contendam, non tumultuer, sed omnia æquo animo sustinens, etiam pro malis bona rependam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui te colligatum ad Caiphã ignominiosẽ duci permisisti, ut nos à mortis æternæ obligatione absol-
lutos.

lutos, veræ libertati restitueres. Effice me
paratissimum ad omne opprobrium, o-
mnemq; contemptum pro tuo nomine su-
stinendū. Dona ut, inter ipsas irrisiones
et cōtumelias tibi corde integro gratias
agam, atq; ex illis ni tui amore proficiam
et crescam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, et ho-
nor, et gloria Christe, qui ter à Petro A-
postolorum tuorū principe abnegatus, eun-
dem benignè, clementer respexisti, et ad
facti pœnitudinē ac sancta lamenta pro-
uocasti. Utinam tu me quoq; amabili il-
lo misericordiæ tuæ oculo intuearis, ut
justis pœnitentiæ lacrymis peccata præte-
rita defleam, et deflenda posthac non cō-
mittam. Utinam neq; verbo, neq; facto
unquam in tuam bonitatem injurius in-
ueniar.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor,
& gloria Christe, qui ante Pontificem &
seniores populi Iudaici vultu placido hu-
miliq; aspectu stans, nō recusasti falsò ac-
cusari, & injurias diuersas perpeti. Lar-
gire mihi, ut nunquam falsa pronūciem,
nemini calumnier, sed calumnias irroga-
tas magna cordis tranquillitate feram: &
omnia aduersa tibi cōmittens, gratiam,
consolationemq; tuam in silentio semper
expectem.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui dum à Caipha
pontifice per nomen Dei adjuratus veri-
tatem profitereris, asserens te esse Dei fi-
lium, ab ipso eodem atq; à ceteris astan-
tibus tanquā blasphemus haberi non de-
dignatus es. Utinam ego tui offensionem
& contemptum prorsus execrer, tui verò

honorem & gloriam ardentissime sitiam.
 Utinam in omni loco praesentiam diuini-
 tatis maiestatisq; tuae reuerear, te cogi-
 tem, te colam, te laudem ac super omnia
 diligam; Amen.

ENDOLOGIA, AD IESVM
 VIII.

A Ve dulcis Jesu, Laus tibi, & honor,
 & gloria Christe, qui ab impijs Ju-
 daeis reus mortis proclamatus, & sine
 causa damnatus fuisti, ut injusta tui con-
 demnatione nos à criminum reatu, quo
 justè tenebamur, absolueres. Da, ut sini-
 stras temerariasq; suspitiones reijciam,
 aliorum iniquas obloquutiones peruer-
 sasq; de me iudicia citra aliquam cordis
 amaritudinē ferā, & ubiq; tranquillam
 charitatē tua gratia adiuuante retineam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-

nor, & gloria Christe, qui pro me factus opprobrium hominū & abjectio plebis, sacratissimam faciē tuam in quam desiderant Angeli prospicere, à fœditate sputorum non auertisti. Concede, ut imiter mansuetudinem & patientiā tuam. Non sinas animam meam vitijs inquinari, sed eam serua tibi immaculatā: ut ipsa post huius vitæ tenebras, eternam tuam claritatem tota mente contemplari mereatur.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui alapis, colaphisq; crudelissimè cædi, & diuersis contumeliis atq; improperiis indignissimè pro me, affici dignatus es. Da quæso, ut despicere, vilis haberi, & quibuslibet injurijs secundum tuam permissionem exercitari nunquam recusem. Concede, ut ad quæ-

uis molesta pro tui honore perferenda sim
paratissimus: & hominibus: sed de ma-
nu paternæ pietatis tuæ suscipiam, in o-
mnibus gratias agam, in omnibus me
ipsum tibi prorsus committam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui te subsanna-
ri, & vultum tuum amabilem (quem a-
spicere summa fœlicitas est) in maius tui
ludibrium velari permisisti. Præsta, ut
remoto velamine ignorantiae, implear a-
gnitione voluntatis tuæ. Imprime cordi
meo jugem tui memoriam. Largire, ut
in omni loco te præsentem sentiam, te di-
ligam, & quod tibi acceptum est, semper
faciam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui per totam no-
ctem diversis modis pro me illusit & affli-

Etus à Iudæis fuisti. Scis Domine quam mihi difficile sit vel minima perpeti, scis quam nulla sit virtus mea, quam voluntas pigra, desiderium frigidum: adjuua igitur infirmitatem meam misericorditer, & effice, ut ad nullius aduersitatis occursum indignè collabar aut deficiam. Da, ut propter mala illata tranquillitatem animi non perdam, contumelijs injustis non permouear, sed gratias agens, omnia tibi in laudem aeternam offeram.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui te ludibrijs cumulaturn & vinctum, ad Pilati judicis prophanum tribunal duci, eiusque conspectibus cum opprobrio sisti passus es, ipse iudex viuorum & mortuorum. Largire mihi, ut potestatibus à te ordinatis, ac maioribus subditus sim, equalibus paream,

omnes honorem & diligam. Da, ut aliena de me iudicia non expauescam: sed ea parato animo excipiam, patienterq; sustineam. Sequar te queso non solum dum leta & prospera blanditur, sed etiam dum tristia & aspera premunt.

Aue dulcis Iesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, Rex cæli & terræ, qui attestatus es regnum tuum non esse ex hoc mundo, ut corda nostra ab amore presentis sæculi tua ista professione auerteres. Effice, precor, ut rebus terrenis atq; caducis affectu perfectè valedicam. Nihil eorum, quæ pereunt, cor meum desideret, nihil inutiliter amet: sed te solum verum æternumq; bonum diligat, te jugiter suspiret, tibi inseparabiliter adhareat.

ENDOLOGIA, AD IESVM
IX.

A *Ve dulcis Jesu, Laus tibi, & honor,
& gloria Christe, qui coram Pila-
to stans, ad iniquas Iudaeorum accusatio-
nes & calumnias humiliter tacuisti: tan-
quam agnus mansuetus non aperiens os
tuū, neq; cōtradicens his qui crimina fal-
sò intendeabant. Presta mihi Domine, ut
nunquam perturber aliorū obrectatio-
nibus: sed tacendo omnes injurias supe-
rem; Largire perfectam humilitatis gra-
tiam: qua neq; laudari appetam, neq;
contemni renuan.*

*Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, agne sine macula,
in quem impij Pharisei & Scribae perti-
naci odio saueiebant. Licet enim in te Pi-
latus nullam mortis causam se inuenire
testa-*

testaretur, placari tamen illi voluerunt, quò minus necem tuam expeterent. Da mihi tuā imitari innocentiam ac patientiam: ut & benè uiuam, & bene uiuendo malè audiēs, reiecta omni indignatione, tranquillus in te permaneam, tibiq; in aduersis gratias agam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui summa cum ignominia & magno populi strepitu tanquam facinorosus latro de tribunali ad tribunal, de Pilato ad Herodem per medium urbis pertractus fuisti. Concede mihi nullis inimicorum injurijs frangi, nullis contumelijs exacerbari, nullo mei contemptu vitiosè erubescere, sed omnia modestè excipere, omnia pro tui honore silendo tolerare, ut in patientia mea, te adiuuante, possideam animam meam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui multis vanis sermonibus ab Herode interrogatus, diversisq; modis à pontificibus Sacerdotum & Scribis falsò accusatus, humiliter atq; oportune tacuisti. Da mihi linguae continentiam tibi placentē: non permittas me vitiosa proloqui, nō permittas ineptis fabulis occupari: sed præsta, ut quæ recta, utilia, honestaq; sunt, pro tua voluntate porferam, vitium maledicentiae perhorrescam: de omnibus bene loqui, recteq; sentire amem.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui ineptam Herodis cupiditatē silentio tuo damnans, noluit signo aliquo edito curiosos illius oculos absq; salutis fructu oblectare, & docuisti nos ostentationem coram magna-
tibus

tibus vitare. Infunde cor di meo spiritum
profundæ humilitatis : mortifica & ex-
tingue in me omnem vanæ gloriæ pruri-
tum. Da, ut nihil unquam ad captan-
dum laudē humanam faciam : sed ubiq;
gloriam sanctissimi nominis tui purè spe-
ctem, ubiq; verè pauper spiritus coram
te appaream.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui ab Herode to-
tūq; eius exercitu sperni, & veste alba,
ut amens ac delirus indui, subsannariq;
non dedignatus es. Da Domine, ut po-
tius eligam tecū abiectus esse, quàm cum
mundo gloriosus : dignius & melius exi-
stimē opprobriū sustinere pro tui amore,
quàm florere vano sæculi honore. Da, ut
propria iniquitate, propriaq; indignita-
te prorsus agnita, mihi ipsi vilescam,

me despiciam, arguam, & defleam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui veste ridicula amictus, ab Herode ad Pilatum cum opprobrio reductus fuisti: inimicis tuis per omnia obtemperans, & ad illorum arbitrium progrediens ac regrediens. Largire, quaeso, ut mei contemptum non horream, obedire etiam his, qui me ledunt, non recussem. Da, ut omnia quae mundi sunt, veluti stupidus factus, te solum sentiam, te solum sapiam, te solum diligam. Tu solus sis honor meus, pulchritudo mea, amor meus, gaudium meum, & gloria mea; Amen.

ENDOLOGIA AD IESVM
X.

A *Ve dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui cum insigni latrone*

trone Barraba cōpositus, iniquior, morteq; dignior illo iudicatus fuisti. Dimittitur homicida, & tu author vitæ ad mortem ab inuidis Iudæis postularis. Tū igitur lapis ille viuus ab hominibus quidem reprobatus, à Deo verò electus. Vtinam tibi nihil præferam, & pro nulla re te cōmutem. Vtinā omnia sicut stercora arbitrer, ut te lucrifaciam. Concede Domine, ut inuidentiæ labes nunquam animum meū inficiat: & effice, ut in te viuo lapide superstruar, in te confirmem, in te salutem inueniam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui in prætorio nudatus & ad columnam ligatus, sacratissimam virginemq; carnē tuā durissimis flagris conscindi passus es, ut liuoribus tuis nostra sanares vulnera. Ama-

bilis Jesu, ego te plagis confectum eligo in
sponsam animæ meæ: desiderās igne sua-
uissimi amoris tui accendi & concrema-
ri. Nuda, quæso, cor meum ab omni co-
gitatione indigna: exue me veterem ho-
minem cum actibus suis, & indue nouū ho-
minem, qui secundum Deum creatus est
in iustitia & sanctitate veritatis. Presta,
ut ego nunc flagella paternæ correptionis
tuæ tam patienter feram, ut post huius
vitæ terminū merear illicò tecū gaudere,
teq; in æternum laudare & glorificare.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, quem verberum
vibicibus totum lividum atq; cruentum,
milites ineffabilibus injurijs, contume-
liisq; affecerunt. Te enim Regem gloriæ
chlamyde coccinea ad maius imprope-
rium vestierunt, tuo divino vertici coro-

nam à spinis contextam imprefferunt, tibi arundinem vice sceptri, in manus dederunt, & genu flexo nugatorie te salutarunt, dicentes: Ave Rex Iudæorum. Infige, quæso, cordi meo jugem passionis tuæ memoriam. Vulnera me charitatis tuæ aculeis, punge miserationum tuarum stimulis. Da, ut te solum diligam, tibi soli intendam, & adhæream. Nulla tribulatio, nulla persecutio, nullus cruciatus me à te separet: nunquam pudeat me tecum contemni ac subsannari.

Ave dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui pro me arundine verberari, alapis cædi, sputis illini, & omni ludibrii genere affici non recusasti. Rogo te p̃ vulnera tua, per sanguinẽ tuũ, per opprobria, omnemq; dolorem tuum,

ut me totū atq; omnia quæ circa me sunt possideas, regas, & in laudē tui sempiternam conuertas. Da, ut ego me perfectē abnegem: effice ut leta & tristia, prospera & aduersa, æquali mēte de manu tua hilariter suscipiam, & mundo mihiq; mortuus, tibi soli viuam.

Aue dulcis Iesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui consputus, cōscissus, plagis deformatus, vinctus, totusq; miserabilis, insanæ plebi conspiciendus foras productus es: gestans coronam spineam, & vestimentū purpureum: Dona mihi, ut omnē ambitionē, omnē mundanę pompæ & vanitatis ostentationē, omnem sæculi honorem animo penitus cōculcem, conspuam atq; abominer: & per profundam humilitatē, verumq; me ipsius contemptum,

temptū, ad supernæ beatitudinis gloriam
indefinenter curram.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui à præside Pi-
lato pronunciatus innocens, audire non
recusasti furibundas Iudæorū subclama-
tiones, quibus petebant ut crucifigereris.
Concede, ut innocenter viuā, & propter
aliorum in me malevolentiam non per-
turber. Largire mihi hanc gratiam, ut
neq; ego alijs obtrectem, neq; eos qui alijs
obtrectant, libenter audiam: sed de omni-
bus (quantum fieri potest) bene sentiam,
omnium defectus cum pia commiseratio-
ne tolerem, oēs sincero amore prosequar.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui te ignominio-
sissimæ morti crucis coram populo injustè
adjudicari passus es, ut nos ab æternæ

mortis sententia liberares. Præsta, ut nunquam alios temerè judicē, nunquam licui malè velim, nunquam aliquem ledam. Da, ut per gloriā & ignominiam, per infamiam & bonam famā te sequar, tibi seruiam, tui honorē quæram, magisq; eligam tecum manendo aduersis exerceri, quam à te recedendo commodis huius vitæ perfrui; Amen.

ENDOLOGIA AD IESVM
XI.

A *Ve dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui volūtati persequentium te traditus, magnum cruciatū pertulisti ex chlamydis purpureæ (quæ tuis plagis adhærebat) depositione, & vestimentorum tuorum resumptione. Concede mihi, ut postquam vestimentū corporis deposuero, stola perfectæ charitatis indutus,*

indutus, tuisq; meritis ornatus appaream, & tanquam filius adoptiuus in celestem illam hereditatem tua misericordia introducar.

Aue dulcis Iesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui inter multa opprobria, multasq; injurias crucem tuam sacris ac laceris humeris tuis cui ingenti dolore probajulasti, & fessus atq; anhelus nimium laborasti sub onere. Da mihi crucem propriae abnegationis ardenti deuotione amplecti, & virtutem tuarum exempla, feruentissima charitate imitari, teq; usq; ad mortem humiliter sequi.

Aue dulcis Iesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui in miserabili illo itinere, quo pgebas ad supplicium, mulieres super te plorantes benigne monuisti, ut super se ipsas & filios suos flerent. Da mihi fletum

tibi placentē, quo peccata mea & in gratitudinē propriam dignē lugeam; da piæ commiserationis sanctiq; amoris lacrymas quæ cor meū durū resoluant, & tibi gratum efficiant. Præsta, ut ardentissimo tui desiderio succensus, oīa extra te fastidiā, te solum amem, in te solo requiescam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui eductus cum duobus latronibus, non recusasti impelli, premi, accelerari, alijsq; varijs modis affligi. Trahe me post te, & sequar te alacriter. Largire, ut me ipsum propter te prorsus abnegem, relinquā, & egrediar. Præsta, ut te solum sentiam, in te solo afflicto redemptore meo gaudeam. Da mihi te diligere, amoris vicem reddere, ardentem te requirere, & tibi soli vivere.

Aue

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui pondere crucis fractus humeros, tandē lassus peruenisti ad locum supplicij: ubi etiā tibi ex hausto vinum felle permixtum oblatū fuit. Utinam gula irritamēta, & carnis concupiscētias in me extinguas, faciasq; ut impure & illicitæ delectationi nunquā consentiam, sed ad gloriā nominis tui cibum potumq; sobriè sumam: te solum esuriā, te solum sitiam, in te solo delecter & exultem.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui in loco Caluarie spectante populo nudari, & plagis vestium detractiōne renouatis, acerbissimū dolorem pro me sustinere non dedignatus es. Concede mihi diligere spiritus paupertatem, & inopia rerū, nunquam pertur-

bari. Presta, ut quaslibet necessitates æ-
rumnasq; huius vite æquanimiter pro
tuo nomine tolerem. Nuda cor meum ab
omni imagine affectioneq; absurda: Et
sanctũ propositũ, pia desideria, castumq;
tui amorem in me quotidie renoua.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, Et ho-
nor, Et gloria Christe, qui nudos in ligno
crucis dirẽ extendi, Et solutis sacratissi-
morum membrorum tuorũ compagibus,
clavis eidẽ cruci crudeliter affigi non re-
cusasti. Ita passus es delicatas manus tuas,
Et incontaminatos pedes tuos grauissimẽ
vulnerari propter me. Largire mihi,
Domine, ut fideli, grataq; mente recolam
istam ineffabilem charitatẽ tuã, qui bra-
chia spontẽ expandisti, spontẽ manus fo-
diendas Et pedes terebrandos obtulisti.
Eia Domine, dilata Et extende cor

meum perfecta tui dilectione: perfode,
tibiq; affige illud dulcissimo amoris tui
clauo, omnes sensus meos, omnesq; cogita-
tiones & affectiones meas in te uno con-
clude; Amen.

ENDOLOGIA, AD IESVM
XII.

A Ve dulcis Jesu, Laus tibi, & honor,
& gloria Christe, qui in ignominio-
so crucis stipite tribus horis transfixis ma-
nibus ac pedibus pependisti: & precioso
sanguine largiter fuso, ineffabilem san-
ctorum artuum tuorum cruciatum sponta-
neus tolerasti. Sustolle precor in crucis tue
lignum miseram animam meam humi ja-
centem: & eam vitiosarum cupiditatum
fece depurgatam, tui desiderio, amoreq;
cœlestis patriæ vehementer accende. O
sanguinem salutiferum, o sanguinem viuificum.

Vit

Utinam Domine mi, utinā me isto precioso sanguine ablutū, prorsus sanes atq; purifies. Utinā illū imperfectam iniquitatum mearū satisfactionē patri offeras. Da precor, ut ardenti affectu interior homo meus excipiat, atq; lambat eiusdē beati cruoris tui vitales guttas, & verē gustet, quam suavis sit Spiritus tuus.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui medius inter duos facinorosus latrones in cruce pendens, cum iniquis deputatus fuisti: ut incōprehensibili tua humilitate ac patientia, nostram corrigeres, simulq; expiares impatientem superbiam. Erige quæso spiritum meū sursum: ut ego è sublimi cuncta transitoria despiciens, ac solū Deum meum pro me crucifixum admirer, te solum amem, ad te anhelem, te cogitem, de

te loquar, te somniem, te sapiam, in te me
oblectem, & extra te consolationem re-
cipere penitus renuam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui tam bonus fui-
sti etiam pessimis, ut pro illis ipsis, qui te
crucifigebant, Patrē obsecrares, dicens:
Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid
faciunt. Da mihi, quæso, veræ mansue-
tudinis & patientiæ gratiā, qua ego juxta
præceptum pariter & exemplum tuum,
inimicos diligam, his qui me oderunt, be-
nefaciam, pro illis, qui me ledunt, ac per-
sequuntur humiles preces coram te fun-
dam, eorum commiserescam, eisq; ex a-
nimo ignoscam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui cruci tuæ titu-
lums

lum triplici lingua descriptū tanquā victoriae trophæum affigi voluisti, ut eo conspecto, strenuè aduersus hostes inuisibiles dimicaremus. Protege me sub isto titulo ab omnibus diaboli insidijs ac dolis. Doce me sub isto titulo quasuis tentationes euincere, cunctaq; vitia prosternere, ut illis per gratiam tuam superatis te liberè laudem & glorificem.

Aue dulcis Iesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, cuius vestimenta inter se partiti milites, tunicam quæ inconsutilis erat, unitatemque Ecclesiæ Catholicæ designabat, te ordinante reliquerunt incissam. Illabatur, quæso, cordi meo pacis spiritus, hoc inhabitet, hoc possideat: ut fratrum concordiam vitio meo nunquam scindam, aut perturbem, sed scissa reparare & turbata ad

tranquillitatē reuocare semper studeam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, cui incōprehensibiles cruciatus, ineffabilesq; angustias in ara crucis toleranti Iudaei procaciter insultarunt, diversas blasphemias impio ore vomentes. Da Domine, ut ego memor humilitatis, patientiae, mansuetudinisq; tuae, dolores, opprobria, persecutiones, infamiam, & mei contemptū patienter feram: ac tecū in cruce ad finē usq; perdurē. Nullus tentationū impetus, nulla aduersitatū procella, nullus contumeliarum turbo me à sãcto pposito deiiciat: nō mors, nō vita, nō instantia, non futura, nō creatura aliqua me à tui dilectione separet.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui alterum latronem conuitia in te dicentem tolerasti,

alterū

alteri suam injustitiam humiliter agnoscenti, teq; Deum & regem pia fide confitenti, paradisi gloriam, benignissimè espolicitus. Respice me, quæso illis misericordiae oculis, quos in latronem malorum suorum, pœnitentem, deflexisti. Utinam, adjuvante tua gratia, vitam tam innocentem agam, tam fideliter tibi serviam, tam castè te diligam: ut in ipsius vite meæ termino, abs te pijsimo redemptore, vocem illam optatissimā audire merear: Hodie mecum eris in paradiso; Amen.

ENDOLOGIA AD IESVM
XIII.

A Ve dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui de Cruce intuitus Matrem tuam dulcissimā merore & lacrymis plenam, eius dolorem medutius miseratus es, & eā discipulo Ioanni, rursumq;

rursumq; Ioannem, & in Ioanne nos omnes eidem matri tuæ cōmendasti. Concede mihi illam castissimo ardentissimoq; amore diligere & colere: ut ego eā habens pro matre, ab ipsa quoq; pro filio agnoscimerear. Da, ut eā in omni necessitate, & præcipuè in hora mortis meæ præsentem auxiliatricem inueniam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui vulneribus hiantibus, & capite spinis obsito in cruce miserabiliter pendens, omni solatio te destitutum fuisse professus es. Præsta, ut in omnibus aduersitatibus, tentationibus, atq; derelictionibus, plena fide ad te Patrem piissimum semper confugiam: & de me penitus diffidens, in te solo sperem, tibi-que me totum resignem, & credam. Sau-

*cia interiora animæ meæ memoria vult-
nerum tuorum: inscribe atq; imprime
illa cordi meo, & mentem meam tuo san-
guine prorsus inebria, vt tibi soli inten-
dam, te solum queram, te inueniam, te te-
neam, te possideam.*

*Aue dulcis Iesu, Laus tibi, & honor,
& gloria Christe, qui exhausto corpore
exanguis in cruce anhelans, vehementis-
sima siti cruciabar, & nostræ salutis in-
effabili desiderio aestuabas. Da mihi ho-
norem tui, animarumq; salutem arden-
tissimè sitire, & me totum pro illis iuxta
voluntatem tuam hilariter impendere.
Da, vt nullo rerum transeuntium amore
tenear, nusquã creaturis hæream, ea, quæ
amanda sunt, in te solo amem, te verò su-
per omnia toto affectu diligam, & in te
solo quiescam.*

Aue

Aue dulcis JEsu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui spongiā aceto imbutā tibi sub mortē sitiēti porrigi voluisti: ut eo gustato, pro nostra satisfacere in glunie, & paupertatis exemplū relinqueres. Da mihi gratiam, qua illicitas voluptates atq; delitias asperner, & omnem cibi potusq; excessum semper euitem, atq; his quæ pro corpusculi fulcimēto largiris, moderatē utar, ac gratias agam. Expurga palatum cordis mei, ut quicquid tibi placet, mihi sapiat, quidquid verò tibi displicet, etiam mihi amarescat.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, generis humani amantiissime, qui opus nostræ redemptionis ritē consummans, hostiā sanctam pro peccatis omniū in ara crucis te obtulisti.

Esto, quaeso, cogitationum, loquutionum, actionumq; mearum unicus scopus: ut in omnibus recta ac simplici intentione honorem tui quæram, & nihil extra te concupiscam. Præsta, ut in tuo seruitio nunquam te pescam, nunquam deficiam: sed innouato in me spiritus fervore, indies magis ac magis ad te laudandum atq; amandum accendat.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui mortem spontè suscepisti, quando Patri te commendās, inclinato venerando capite emisisti spiritum. Ita videlicet animam ponendo pro ouibus tuis, bonum Pastorem te esse declarasti. Mortuus es unigenite Dei, mortuus es dilecte mi, ut ego viuerem in æternum. O quanta spes, quanta fiducia mihi reposita est in morte tua, & sanguine tuo?

Glorifico te & gratias ago tibi, ut possū.
Dona mihi vitijs & prauis concupiscen-
tijs perfectè mori, tibi soli viuere, te solum
sentire & intelligere, ut gratia tua, san-
ctaq; charitate decēter ornatus, mox post
huius vitæ terminū ad te veram Para-
disum perueniam. Bone Jesu, propter a-
marā passionē & mortē tuam, da viuīs
veniam & gratiā, da fidelibus defunctis
requiem, lucemq; sempiternam.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, in cuius morte Sol
lumen suum subduxit, velū templi scissum
est, terra concussa tremuit, petreæ dissilie-
runt & monumenta aperta sunt. Nun-
quam quæso radij gratiæ tuæ me destitu-
ant. O Sol iustitiæ Deus meus, sed jugiter
illustrent penetratia mentis meæ, ut tibi
latus seruiam. Velum hypocriseos à me

prorsus detrahe, terram animæ meæ salutarī pœnitentia concute, cor lapideum scinde: ut ego interiùs totus innouatus, peritura omnia contemnā, & amem cœlestia; Amen.

ENDOLOGIA, AD IESVM
XIV.

A Ve dulcis Jesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, qui latus tuū sanctissimum militis lancea patefieri, sanguinemq; & aquam nobis ex eo propinare voluisti: ut animas nostras ablueres & viuificares. Voluisti, charissime mi, mellifluum cor tuū vulnerari propter me. Utinam cor meū lancea amoris tui profundissimè saucies, illudq; sacratissimo cordi tuo unias, ita ut aliud non possim velle, quàm quod tu vis. Introduc Domine, introduce animā meā per vulnus lateris tui,
ad

ad arcanū charitatis tuæ, in gazophylatium diuinitatis tuæ, ut te Deū meū pro me crucifixum & mortuū laus, glorificem, atq; aliarum rerū visibiliū formis ē memoria mea deletis, tibi liberē intendā. En saluto deuotione qua possum quinque precipua vulnera tua. Saluete, saluete, roseæ, fulgentes, & mellifluae plagæ redemptoris mei, Regis mei: Saluete præclara sigilla reconciliationis & salutis meæ. Peto, ut in vobis commorer & delitecam, atq; ita ab omni malo securus sim.

Aue dulcis Iesu, Laus tibi, & honor, & gloria Christe, q̄ magno amicorū tuorum luctu de cruce depositus, aromaticis unguentis oblini, sindone inuolui, alienoq; sepulchro condi voluisti. Oēs quæso sensus meos, omnesq; vires & affectiones meas in te sepeli: ut ego per efficacē amorē tibi

coniunctus, reddar ad omnia alia veluti
stupidus, te solum sciarn & sentiam uni-
cum redemptorem animæ meæ, unicum
bonum meum.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui diaboli potesta-
te contrita, potenter amanterq; ad infe-
ros secundum animã descendens, Patres
ibi detentos tua præsentia exhilarasti, &
eos ad amœna paradisi tempe, clarãq;
Dei visionem transtulisti. Descendat nũc
oro passionis sanguinisq; tui virtus in pur-
gatorium, super animas meorum paren-
rum, propinquorũ, familiarum, benefa-
ctorum, & omniũ fide-liũ defunctorum:
ut à pœnis absolutæ, recipiantur in sinum
pacis æternæ.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui victor è clauso
figilla.

sigillatogq; sepulchro prodiens, nobili triumpho resurrexisti à mortuis: Et claritate serenissimi vultus tui reddita, amicos tuos nouo perfudisti gaudio. Da Domine, ut ego à vitijs veteris conuersationis resurgens, in nouitate vitæ ambulem, Et quæ sursum sunt querā, quæ sursum sunt sapiam, non quæ super terram: ut quum tu apparueris vita mea, ego quoq; tecum appaream in gloria.

Aue dulcis Iesu, Laus tibi, Et honor, Et gloria Christe, qui expleto à resurrectione tua quadraginta dierum numero, coram discipulis tuis gloriosus ascendisti in cælum: ubi sedes ad dexterā Patris benedictus in secula. Utinam anima mea tui amore semper langueat, mundana omnia fastidiat, æterna attendat, ad te anhelet, te esuriat Et sitiāt. Utinam,

nihil me afficiat, nihil exhilaret præter te
ô Domine Deus meus.

Aue dulcis Jesu, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui electis discipu-
lis tuis unanimiter in oratione perseue-
rantibus, dedisti sanctum spiritum: eosq;
ad docendū gentes in uniuersum orbem
misisti. Emunda, quæso, interiora cordis
mei: da mihi verā mentis puritatē & sta-
bilitatem, ut ipse paracletus gratū habi-
taculū in anima mea inueniens, uberio-
ribus gratiæ suæ donis me exornet, me cō-
soletur, me confirmet, me impleat, regat,
& possideat.

Aue dulcis JESU, Laus tibi, & ho-
nor, & gloria Christe, qui in nouissimo die
iudex adueniens, reddes unicuiq; juxta
opera sua, aut præmiū, aut supplicium.
Tijssime Domine Deus meus, concede
mibi

*mihī cursum miseræ huius vitæ ita inno-
center secundum tuā voluntatē peragere,
ut anima mea de corporis ergastulo egre-
diens, meritis virtutibusq; tuis vestita, à
te misericorditer recipiatur in celum: ubi
cum omnibus sanctis tuis te laudet & be-
nedicat in æternum; Amen.*

ENDOLOGIA AD IESVM.

XV.

D*ulcis Jesu, ego heu per omne tempus
vitæ meę graviter te offendi, tibi in-
gratus esse nunquā destiti: gratiam tuam
multis modis impediens, & veteribus de-
lictis nova semper adiiciens. Multa qui-
dem & magna nimis sunt scelera mea:
sed misericordia tua infinita atq; immēsa
est: fateor, prorsus indignus sum filij no-
mine, veruntamen te Patrem meum esse
agnosco. Tu es verus Pater meus:*

tu es tota fiducia mea : tu es fons misericordiae, qui sordidos confugientes ad te, non repellis, sed abluis. Ecce o suave refugium meum, ecce ego omnium creaturarum tuarum peripsema venio ad te : nihil mecum adferens praeter peccatorum sarcinas. Humiliter procido ad pedes pietatis tuae : humiliter imploro tuam misericordiam : ignosce mihi, obsecro, o spes mea certissima, Et salva me propter nomen tuum. Credo enim nulla delicta tam gravia Et enormia esse, quae meritis sanctissimae passionis tuae expiari non possint.

Dulcis Jesu, ego in remissionem omnium peccatorum meorum, offero tibi stupendam illam charitatem, qua tu Deus aeternae maiestatis, homo passibilis pro nobis fieri, Et plusquam triginta annis inter multiplices

plices labores, ærumnas, atq; persequutio-
nes fatigari non dedignatus es. Offero il-
lum mærorum, illū sanguineum sudorem,
illas angustias, quibus in horto afflictus
fuisti, quando patrem fixis terræ genibus
orabas. Offero summū illud patiendi de-
siderium, quo flagrabas, quando te ipsum
inimicis tuis ultrò obtulisti capiendum.
Offero vincula, verbera, improperia, cō-
uitia, blasphemias, alapas, colaphos, sputa,
atq; alia genera injuriarum, quas in do-
mo Anna, & domo Caiphæ per totam
noctem passus fuisti. Hæc tibi offero gra-
tias agens, rogansq; immensam pietatem
tuam, ut horum meritis animam meam
plene purifies, & ad vitam æternam
perducas.

Dulcis Jesu, ego pro uniuersis iniquita-
tibus meis offero tibi inauditā illam igno-

miniam, quam sustinuiſti, quando caſus,
conſputus, ac vinctus, manè ducebaris ad
Pilatum, deinde à Pilato ad Herodem,
rurſumq; ab Herode ad Pilatū. Offero
illud ſanctum ſilentium, quo humiliter ta-
cuiſti ad illatas contumelias & injurias.
Offero cōtemptum tui & ridicula veſtis
probrum, quo ab Herode affectus fuiſti.
Offero acerbiffimam illam pœnam, quam
perpeſſus es, quando ad columnā ligatus
dirè flagellabaris. Offero ipſorum flagro-
rū ſulcos, & purpurei ſanguinis rinulos,
e ſanctiſſimis membris tuis undiq; proſi-
lientes. Hæc tibi offero gratias agens,
rogansq; immenſam pietatem tuam, ut
horum meritis animam meam plenè pu-
rifices, & ad vitam eternam perducas.
Dulcis Jeſu, ego pro uniuerſis delictis
meis,

meis, offero tibi ineffabilem illam humili-
tatem ac patientiam, quam exhibuisti,
quando veste coccinea ad maius ludi-
brium indutus, spinis coronabaris, ruga-
torie salutabaris, impie conspuebaris, ala-
pis & arundine cadebaris, ante tribunal
statuebaris, injuste damnabaris, demum-
que ad Calvarie locum crucem propriam
bajulans, ignominiose protrahebaris. Of-
fero dolendam illam sanctissimi corporis
tui fatigationem, & laboriosos pedum tuo-
rum gressus, atque humerorum tuorum gra-
uissimam pressuram. Offero sudores, si-
tim, & cetera omnia, quae mitissimo
promptissimoque corde mei causa tunc
pertulisti. Hec tibi offero, gratias agens,
rogansque immensam pietatem tuam, ut
horum meritis, animam meam plenè puri-
fices.

fices, & ad vitam eternam perducas.

Dulcis Jesu, ego pro uniuersis sceleribus meis, offero tibi atrocissimos illos dolores quos passus es, quando sanctissimi corporis tui vulnera vestimentorum detractiōne innouabantur, quando manus & pedes cruci affigebantur, quando membrorum tuorum compages soluebantur, quando preciosus sanguinis tuis è vulneribus sacris, velut è fontibus largiter profluens fundebatur. Offero singulas rosei illius sanguinis guttas. Offero inexplicabilem mansuetudinem atq; benignitatem tuam, qua iniquorum tibi insultantium proteruiam patientissimè tolerasti, & insuper pro eis Patrē orasti. Hæc tibi offero gratias agens, rogansq; immensam pietatē tuā, ut horū meritis animā meā plene purifices, & ad vitam eternam perducas.

Dulcis

Dulcis Jesu, ego pro vniuersis culpis, vanitatibus, negligentijs & distractionibus meis, offero tibi incomprehensibiles illos cruciatus quos pertulisti, quando angustijs totus expositus, & omni consolatione destitutus, miserabiliter in cruce pēdebas medius, inter latrones, & quando vehementissima siti astuans, felle atq; aceto potabaris. Offero summam illam charitatem, qua tu caput venerandum inclinans, pro nobis emisisti spiritum. Offero preciosum illum sanguinem, & salutariferam illam aquam, quæ de latere tuo lancea confosso effluxerunt. Hæc tibi offero, gratias agens, rogansq; immensam pietatem tuam, vt horum meritis animam meam plenè purifies, & ad vitam æternam perducas.

L

Dul-

Dulcis Jesu, ego in perfectā remissionem omnium offensarum, quas in te quovis modo per omne tempus vitæ meæ admisi, offero tibi omnia redemptionis nostræ mysteria quæ peregisti. Offero incarnationem, nativitatem, conversationem, passionem ac mortē tuam. Offero quicquid in gloriosissima genitrice tua virgine Maria, & cæteris sanctis unquam tibi placuerit. Eia suavissime Jesu, satisfaciat quæso pro peccatis meis coram Patre tuo summa innocentia tua. Totam vitam meam nimis indignā ac sceleratam, purissima sindone meritorū tuorum involue: ut mea, quæ immunda sunt, tuis copulata mudentur, & mea quæ imperfecta sunt, tuis unita perficiantur: atq; ita & præsentī vitæ durante, tibi placeam, & cursu huius miseræ peregrinationis

confecto, mox ad te, qui es salus æterna,
perueniam; Amen.

SEQUENTES ENDOLOGIÆ DI-
VINVM AMOREM SPIRANTES, ANIMAM
humilem DEO suauiter con-
iungunt.

ENDOLOGIA AD IESVM.
XVI.

Dilecte mi Jesu, dulcis Redemptor,
abluere quæso animam meam sangui-
ne tuo pretioso, & omnia peccata mea
dele. Extingue & mortifica in me quic-
quid tibi displicet: desidero enim tibi pla-
cere, ac te diligere toto corde, tota anima,
tota virtute. Exorna me meritis & vir-
tutibus sanctæ humanitatis tuæ. Crea in
me cor mundum, & spiritum rectum,
innoua in visceribus meis. Da mihi men-
tem tranquillam, & ad similitudinẽ cœli

claram ac limpidam. Excita in me castæ dilectionis ardorem. Perflet areolam animæ meæ aura cœlestis: ut torporis gelu resolutu, fluât in ea aromata gratiæ tuæ.

O amabilis abyssus, Deus meus & gaudium meum Jesu, ô lux antiqua, lux pulchritudinis immensæ, illustra animam meam inenarrabili serenitatis tuæ splendore. Illucesce mihi anhelanti ad te, ne tenebræ mortis me comprehendant. Ecce Domine, ecce ego totis cordis mei medullis cupio diligere te: adjuua infirmitatem meam, & dona, ut experiar mellifluæ charitatis suaves influxus. Accende & penitus concrema me igne amoris tui.

Domine mi, adoro te, laudo te, glorifico te quibus possum modis. Tu enim es cœlorum amœnitas, & cœlorum pulchritudo, tu saporum dulcor, & odorum fragrantia,

grantia, tu sonorum suauitas, & intimo-
rum amplexuum ineffabilis jucunditas.
Tu es totus serenus, totus floridus, totus
amabilis, totus desiderabilis. Tu animæ
meæ vita, honor, solatium, atque unicum
bonum. Perunge, quæso, viscera cordis
mei gratiæ tuæ balsamo: ut ego totus dif-
fluens sancti amoris delicijs, fiam holo-
caustum acceptum coram te, & tibi pla-
ceam jugiter.

Tibi me totum commendo, ô tota fi-
ducia mea: tibi me totum offero, ô spes
mea certissima: in te totum projicio, ô
salus mea unica. Illumina, doce, dirige,
& posside me totum. Inclina Domine au-
rē misericordiæ tuæ gemitibus pupilli in-
uocantis te. Unum peto, unum flagito: fer-
ueat in me amor tui, occupet interiora
mea affluentia perfectæ charitatis, ut

cor meum tibi moduletur canticū suauē.

O Fortitudo insuperabilis & firmamentum æternum Jesu Christe, cuius dilectio vincit mortis violentiam: vi uiuifica, compinge, & stabili totā animæ meæ substantiam in te. Aspiret mihi odor amoris tui in omni calamitate interna, & paupertate spiritus: ut memoria dulcedinis tuæ exhilaratus, confirmer, ne deficiam. Exorna hortulū cordis mei floribus sanctissimæ charitatis, ut tu in eum descendens, inuenias decorē tibi placentē.

O bone Jesu, ò pulcherrime sponse celestis, ò sanctarum mentium secretissime consolator, qui in te confidentes sub umbra alarum tuarum protegis in periculis, qui te diligentes fragrantia deliciarum spiritualium recreas in afflictionibus, accende

accende cor meum igne illo, quem venisti
mittere in terram, & voluisti vehemen-
ter ardere: ut diligam & laudem te ex
intimis medullis animæ meæ.

O flamma lucens, flamma ardens &
consumens, quam inuisibiliter splendes,
quam suauiter aduris: te solum sitio, mi
Jesu, te solum esurio, te magno cordis desi-
derio inclamo, tuam gratiosam faciem
videre exopto. Nihil mihi tam suauis
quam tecum esse, tibiq; adherere. Uti-
nam in omni loco & tempore pura mēte
coram te assisterem, & perfectè amans,
vlnis animæ meæ fœliciter te cōplecterer.

ENDOLOGIA, AD IESVM
XVII.

T Rabe me post te Deus meus, expedi
cor meum à creaturis, & erige illud
ad te super omnia; atque in omnibus

*manentem. Sileat mihi strepitus rerum
transeuntium, discedant vanae imagines
& formae, quas cogitationum instabilitas
effingit. Transeat anima mea cuncta sen-
sibilia, & fidei oculos figat in te creatore
ubiq; praesente. Da Domine, ut ego in te
solo requiescam, in te solo consolationem
requiram.*

*Mellitissime Jesu, transige medullas
animae meae dulcissimo amoris tui telo:
perfode omnia intima mea ignea chari-
tate: transuerbera spiritum meum acutissi-
mis sagittis tuis: ut vulneratus à te, fœli-
citer langueam, & in te veluti deficiam,
tibiq; intimè uniar, ad gloriam nominis
tui: Illabatur cordi meo odor tui suavis-
simus, adueniat amoris tui inenarrabilis
fragrantia, quæ sempiternas in me susci-
tet concupiscentias.*

Benignissime Jesu, da mihi cordis contritionem, & lacrymarum fontem tibi placentem. Præsta, ut ego cum magna reuerentia in conspectu tuo assistens, habeam te in corde, in ore, & præ oculis assidue: sicq; nullus pateat in me locus adulterinis amoribus. Effice, ut ego totus dulcedine, sanctæ charitatis plenus, totus flamma tui amoris succensus, diligam te Deum meum ex toto corde meo, & ex intimis medullis precordiorum meorum.

Ama te, mi Jesu, & magis magisque amare concupisco. Da, ut per virtutem amoris tui excutiam pondus omnium terrenorum desideriorum: & post te curram in odorem unguentorum tuorum. Scribe in Tabula cordis mei sanctissimam tui memoriam: ut nihil carnale, nihil indignum cogitem, sed te solum quæram, &

præsentiam gratiæ tuæ in intimis meis
semper sentiam.

O Fons misericordiæ, qui nunquam
manare cessas, veni & tribue te animæ
meæ. Te enim toto corde desidero, ad te
tota mentis intentione aspiro. Da mihi
amorem tui castum, fortem ac stabilem,
qui me totum repleat, totum in se trans-
mutet: ut efficiar tibi perpetuum holo-
caustum in odorem suavitatis.

Pasce famelicum mendicum tuum,
pastor eterne: illumina mentem meam
cæcam claritate præsentiae tuæ: accende
cor meum frigidum igne amoris tui. Ab-
sorbeat me melliflua vis sanctæ charita-
tis: purget, penetret, & rapiat interiora
mea flamma castæ dilectionis, ut tibi in-
tendam, te desiderem, tibi inseparabiliter
adhæream.

Te

*Te inuoco in mentē meā dulcis Deus:
te inclamo toto cordis affectu salus mea.
Intra in intima viscerū meorū: coapta
animā tibi, ut possideas illā sine macula.
Mundissimo namq; Domino munda de-
betur habitatio. Da, ut tui amore totus
ignescam, totus à meipso deficiam, te so-
lum sciam & sentiam, in te solo exultem
& conquiescam.*

ENDOLOGIA AD IESVM.

XVIII.

S Anctifica quæso Domine cor meum
quod fecisti: & eiecta omni malitia,
reple illud gratia tua, plenumq; cōserua,
ut dignum habitationis tuæ efficiar tem-
plum. Tu melle dulcior, tu sole serenior, tu
nectare suauior, tu auro & gemmis pre-
ciosior: tu quæso vnus anime mee super
omnia placeas, te vnum illa votis arden-
tibus concupiscat.

O ju-

O jucunda serenitas, & serena jucunditas, ô lux gratissima quæ illuminas omnem hominem venientē in hunc mundum, excute tenebras mentis meæ: illucesce anima meæ, ut ipsa se & te videat, teq; magis quàm se, diligat. Amen te dulcis Jesu super cælum & terram, atq; super omnia quæ cælo & terra continentur: ut tu solus sis tota intentio mea, totumq; desiderium cordis mei. Te mediter interdum cum animi alacritate & gratitudine, te nocte sentiam in sopore, tecum colloquatur anima mea in omni tempore.

O vera caritas, & cara veritas, Deus æterne, tibi adherere concupisco, tibi incedo, tibi inhiò, te suspiro, te quero, te amplecti desidero, in te solo consolationē accipere volo. Sic oïa præter te relinquere

capio:

cupio: quasi anima mea à corpore separata coram te cōsisteret, & amabili præsentia vultus tui perfectè frueretur.

Dulcissime Domine Deus meus, da lasso requiem, confirma deficientem, ciba esurientem, collige dispersum, redintegra scissum, aperi pulsanti, porrige misero manum pietatis tuæ: jube ut ingrediar ad te, & maneam apud te. Obliviscatur sui anima mea: tibi inter prospera & aduersa immobiliter adhareat, prorsus respiciens omnes adulterinas consolationes.

O lumen quod semper luces & nunquam obfuscaris, illumina me: ô ignis qui semper ardes, & nunquam extingueris, accende me ô amor qui semper ferues, & nunquam tepescis, absorbe me & transforma in te. Da mihi toto corde & pleno desi-

desiderio ad te incessanter aspirare, atq;
in te suauissimo sanctè respirare. O gau-
dium meum, letifica animam meam. In-
tra in eam ò dulcedo summa, ut dulcia
sapiat: intra in eam, ut te solum sentiat,
& in te solo oblectationem capiat.

Domine, consolare me afflictum, in-
funde pectori meo suauitatem charitatis
sanctæ. Ineffabilis virtus amoris tui pe-
netret & rapiat omnia viscera animæ
meæ. Nimum lassor in hac peregrina-
tione, nimium fatigor inter ærumnas præ-
sentis sæculi: concede, ut resumptis viribus
volitem per sincerã contemplationẽ, usq;
ad locũ habitationis gloriæ tuæ. Ibi requi-
escam sub umbra alarum tuarum à tu-
multu terrenarum cogitationum.

Saucia, Domine mi, saucia interioris
hominis mei jaculo amoris tui,

Et medullas torpentis anime flammis
salutaribus succende. Scribe digito tuo in
pectore meo dulcē memoriam tui nulla
unquam obliuione delendam: ut te am-
biam, te sequar, te inueniam, Et in te ju-
giter purē delitier; Amen.

ENDOLOGIA AD IESVM.

XIX.

I Llucesce cordi meo, ô lumē oculorum
meorum: præbe te mihi, ô vita ani-
me meae, delectatio mea magna, sola-
tium meum optatum, requies mea dul-
cis, gloria mea honor meus Et unicum
desiderium meum. Teneam te dilecte
votorum meorum: astringā te ô sponse
cælestis: sentiā te exultatio mea summa
intus Et foris: possideā te beatitudo sem-
piterna: fruor te in medio cordis mei, ô
vita perennis.

Dili-

Diligam te Domine, fortitudo mea,
amem te Deus meus, refugium meū, &
liberator meus: adhæream tibi, O spes
mea suavis in omni tribulatione mea,
amplectar te, O æternum bonum, sine quo
nihil est bonū. Aperi penetralia aurium
mearum, O verbum penetrabilis gladio
ancipit, ut intus audiam vocem tuam,
& ea audita in te vivam ac gaudeam.

Visita derelictum, consolare mæren-
tem mi Jesu, exhibe misero viscera mise-
ricordiæ tuæ. Largire gratiam, quæ me
totum crucifixum sæculo, liquefaciat in
amore. Perstringe oculos meos lux in-
cōprehensibilis: perstringe eos radijs cla-
ritatis tuæ, ut non videant vanitatem.
Suavi fulgetro divinitatis tuæ percutere
eos: & præsta, ut ego per internas lacry-
mas te requiram die ac nocte.

Tribue visum Domine Deus meus,
qui vultum tuum amabilem vicunq; vi-
deat: largire auditum, qui vocem tuam
dulcissimam percipiat: crea olfactū, qui
odorē ungentorum tuorū hauriat: pa-
latum sana, qui gustet abundantiam sua-
uitatis tuæ. Da cor quod te timeat, me-
moriā quæ te recolat, voluntatē quæ tibi
summo bono indissolubiliter adhæreat.
Totus spiritus meus à te solo possideatur,
Et in te solo conquiescat.

O vita omnia viuunt: vita per quam
vivo, sine qua morior: vita per quam vi-
uo, sine qua mæreo: vita dulcis Et amabi-
lis: ubi te inueniam, mi Iesu, ut in me de-
ficiens in te solo subsistam? Te quero, te
suspiro, præ desiderio tui langueo: veni,
precor, quia sine te nihil sum Et pereor.
Scinde cor meum tua potenti unctione:

largire, ut per odorem dulcissimi amoris tui omni tempore hostia viva coram te efficiar.

Abducatur, quæso, mentem meam ab omnibus quæ sub cælo sunt ingens vis dilectionis tuæ. Da Domine, ut totus ardeam charitate perfecta, quam aquæ multe non possint extinguere. Effice, ut penitus obliviscar rerum transeuntium præ magnitudine amoris tui: adeo ut propter illas neque intempestive doleam, neque inepte gaudeam, sed in te solo stabiliar et quiescam.

Deficiant Domine vitiose cordis mei affectiones, emoriantur carnis meæ concupiscentiæ: ut viuas tu in me, et igniti carbones sanctorum desideriorum jugiter flagrent in medullis precordiorum meorum. Vulnera Domine, vulnera peccatricem animam meam acutissimo telo perfecta

charitatis, confige me in tuis jaculis ferventissimi amoris, ut feliciter à te percussus, in te veluti expirem. Eia jucundissima abyssus inestimabiliū voluptatū abripe & absorbe in te spiritū meū: Amen.

ENDOLOGIA AD IESVM.

XX.

R Ecipe me quæso, ò dulcis Jesu, in amoris tui suavissimos amplexus, quibus constrictus spiritus meus frigidus ac torpens totus incalescat. Aperi Domine, aperi pulsanti: & orphanam animam meā in delicatū divini cordis tui cō-claue admitte. Dilecte mi, dilecte mi, te desidero, te cōcupisco: introduce me in te, & ingredere vicissim in me, ut & ego tuus sim, & tu meus in eternū permanear. Hauriā ex te aquā vivam ò fons mellitissime, qua gustata nihil deinceps præter te sitiā:

rore cœlestis sapientiæ consperge me, quo intimè imbutus purus à terrenis cupiditatibus conseruer.

Benedic precor inopi, benedic calamitoso exuli tuo benignissime Deus. Viuido tui amore accende intima mea, ut perfectè diligā te, & nihil concupiscam extra te. Reconde me ô charorum omnium charissime, reconde me in splendidam, amœnam, ac suaueolentem lateris tui caueram: ut ibi fœliciter obdormiens, sopore mellifluæ charitatis refociller. Ego me totum tibi offero ac trado: suscipe & posside me totum, ô dulce solatiū animæ meæ. Sic me tibi conjūge, sic agglutina, ut nunquā à te separari possim: sic te mihi præbe, sic communica, ut jugiter coram te in Spiritu sancto delitier ad laudem nominis tui.

Uti.

Utinam, Domine mi, utinā mihi vilissimo indignissimoq; peccatori aperire digneris dilectionis tuæ cubiculū & suavisissimi cordis tui sacrarium. Tibi enim per efficacē amorē copulari vehementer exoptat anima mea. Nunquam autē in me esset desiderium diligendi te, nisi tu illud præcordijs meis insereres: per te igitur obtineam quod per te desidero. O vernans & serena dies Deus meus, te sitio, te suspiro, amore tui langueo. Iunge me tibi viciniū, ō Sol rutilantissime: ut ad calorem aspectus tui, flores sanctæ charitatis progerminet terra cordis mei. Amoris tui lampadem in me succende, pacis tuæ dulcedinem pectori meo infunde, meq; per omnia gratiæ tuæ coapta, ut tibi placeam.

Mi Jesu, vesti me radianti purpura.

pretiosi sanguinis tui, cinge me fulgenti
corona veneranda mortis tue. Et reci-
pe me in thalamum fragrantis amoris tui.
Submoue à me quicquid tibi displicet in
me. Cor meum prauum, sordidum ac va-
num refinge secundum cor tuum. Da mi-
hi simplicem affectum, Et mentem puram.
Amplectere me charitatis tue brachijs,
astringe diuinitatis tue vlnis, ut per vir-
tutem ardentis dilectionis anima mea
tota liquefacta, effluat in abyssum cœle-
stium deliciarum. Dulcedo tua Domine,
pietas tua, species tua, pulchritudo tua
vehementer allicit intima mea: sed nisi
demiseris te ad me, non possum ego con-
scendere ad te. Inclina igitur te o fons
misericordiae usque ad vallē miseriae meae:
ut toto corde, tota anima, tota virtute
amem te. Eia

Eia honor meus gaudium meum, voluptas mea sincera, Jesu, tantam quæso amoris tui flammam in penetralibus cordis mei excita, ut deinceps nihil sub Sole eligā, nihil concupiscam præter te. Cælū, terra, & omnia quæ his continentur, sine te sint mihi veluti hybernū gelicidium. O flos venustissime, ô dilecte mi Jesu, exorna animam meam illo charitatis decore, quem diligis: impingua eam illo amoris adipe quo delectaris. Sic cor meum expoli & leniga gratia tua, ut nihil terrenum ei adhaerere possit. Iugiter defluant in me benedictionum tuarum stillicidia, quibus irrigatus, perfectè emunder à peccatorum sordibus, & sanctimonie fructus tibi placentes omni tempore proferam.

O dulce lumen animæ meæ illucesce

mibi, ut in meridiem clarissimā vertantur densissimæ tenebræ cæcitatis meæ. Da mibi requiescere sub umbra claritatis tuæ: da mibi obdormire in sinu amoris tui, ibiq; terrenarum rerum penitus oblivisci. Nihil mibi jucundius, nihil utilius, quàm diligere te, tibiq; intimè conjungi. Applica me divino cordi tuo, & in fruitione vernantium amœnitatū immerge. Eia ardor suavissime Deus meus, vorare & prorsus consume pulvisculum totius substantiæ meæ. Transfer cor meum in te: ut glutino inseparabili tibi adhærens, vivam de te, & tanquam lilium effloream coram te.

O mare totius dulcedinis, demitte super me aquas tuæ pietatis. Aperi catartas abyssi magnæ, & prorumpant in me fluctus miserationis tuæ. Demerge me in

*viui amoris tui diluvium: absorbeat me
 beatæ charitatis tuæ profundum. Dirue
 Domine odiosam maceriam prave tepi-
 dæq; conversationis meæ: & præsta, ut
 inextinguibili fervore sequar te. Produ-
 austrum ardentissimæ dilectionis: qui me
 tam valido impetu impellat in te, ut à
 meipso translatus, & mihi ipsi veluti ex-
 tinctus, deinceps spiritum non habeam
 extra te. Imprime mihi tuæ propitiatio-
 nis osculum, quo consignatus, nihil posthac
 amem præter te: quia tu es tota possessio,
 tota hereditas, totaq; expectatio animæ
 meæ; Amen.*

ENDOLOGIA AD IESVM
 XXI.

Dulcis Jesu, circūdet me dilectio san-
 cta quasi vestimentum decōris: ut
 anima mea nō inculta, sed ornata coram

te appareat. Virtute amoris tui erige me ad contemplationē diuinam: assume spiritum meū super alta montium æternorum, ne ego elongatus à te, inuoluatur tenebris huius sæculi.

Exhilara merentem optata præsentia gratiæ tuæ. Emitte lucem tuam iucundissimam, ut ea illucescente, renouentur ad exultationem omnia interiora mea. Adeſto mihi in corde, adeſto in ore, adeſto in opere, ministerioq; quotidiano: quia vehementer te desidero, & auida expectatione aduētus tui cōtabesco.

O Domine, qui me totū creasti, totum redemisti, totumq; perditum centies & millies ex inferni faucibus eduxisti: da ut diligā te ex intimis medullis animæ meæ, quia tu prior dilexisti me. Inebria me sobrio amore tui: ut solo hīc corpore dei en-

tus, libera mente transuolem ad te unicum thesaurum meum.

Mi Jesu, ita quæso percelle mentem meam suauissima violentia tuæ dilectionis, ut ipsa sancto feruore stuporeq; victa, & supra se raptâ, fœliciter transeat in te. Domine totus spiritus meus, totum corpus meum, tota vita mea, laudet te, ut dignum siam holocaustum coram te omnibus momentis, quibus fruor donis misericordiae tuæ.

O Amor dulciter stringens & ligans, ô amor suauiter intima penetrās & vulnerans; ô amor mirabiliter languorem inducens defectumq; efficiens; O Deus meus Jesu Christe, veni ne tardaueris: quia millies exopto te, & spiritus meus profundis gemitibus altisq; suspirijs anhelat ad te.

Di-

Dilata Domine mentem meam immensitate tui suavissimi amoris, & sustolle eam in abyssum fulgentissimæ tuæ lucis, ut vel rapida cōtemplatione attingat te sapientiam eternā. Misericorditer intuerere me inter calamitates huius vitæ laborātem. Colloca animam meam lassam, in loco pascuæ optatissimæ, juxta purissimos fontes voluptatis tuæ: ut ibi delicijs cælestibus refocillata, citò obliuiscatur miserriarum suarum.

O omne bonum Christe Iesu, excita in intimis meis desideria ardentissima, quibus te semper expetam, & ad beatam illam eternæ patriæ mansionem jugiter aspirem. O unica salus mea, amem te plusquā me, & me nō amem nisi in te & propter te. Obtegat me totū dilectio sancta. Anima mea dulcedine tui illecta, penitus

colliqueſcat caritate, & ſecedens à ſeipſa,
atq; tota trāſiens in te, deguſtet micæ in-
effabilem epularum, guttulasq; incom-
prehenſibilem deliciarum, quas præpa-
raſti diligentibus te,

O Deus meus, & omnia, nihil quaſo
præter te requirat anima mea, etiā ſe li-
benter deſerat propter te. Te deſideret, a-
more tui æſtuet, ut ſancto fervore extra
ſe raptæ, atq; abyſſo diuitiarū gloriæ tuæ
abſorptæ, ſētiens nō ſētiat, & intelligēs nō
intelligāt, ſed in te fœliciter ſoporata ob-
dormiat, tibiq; nuda charitate uniatur.
Moue at te Domine ſuſpiriū meum, &
multiplex mœror meus ſuper terrā. Lar-
gire, ut interim dum præſentis exiliij mi-
ſerijs adhuc fatigor, refrigerium & re-
quiem in te inueniam: ac ubi corpus hoc
depoſuero, illicò in cælum à te recipiar.

ENDOLOGIA AD IESVM
XXII.

Domine dilexi decorem gloriosæ domus tuæ. Ad recordationē lucidissimī opulentissimiq; regni tui, & fœlicitatis æternæ quā obtinent beati, deficit virtus animæ meæ. Nam pud te melior est dies una, quam hic multa millia dierum: apud te, & in te est omne bonū. O quando veniam & apparebo ante rutilantem & gratiosam faciē tuam? Quando divini vultus tui præsentia plenè satiabis desiderium meum? O amor cordis mei Deus meus, quando perfectè possidebo te? Quando adjunges me tibi viciniùs, ut clarè videam te? Quando laqueis contritis & tentationibus periculisq; omnibus sublati, perduces me ad te, ut jam amplius non cōmaculer, nec offendam te, sed

sed hymnū securè dicā magnificentia tua
super multitudine misericordia tua? Eia
dilecti mi, erige quæso de pulvere paupe-
rem & miserum: educ me (quū tibi pla-
cuerit) è carcere, & misericorditer sub-
leua in cælum: ut ibi sempiterno iubilo
laudet te anima mea pro omnibus bonis
quæ mihi gratuito dedisti, ò unica salus
mea.

Dulcis Jesu, vita beatissima, ad te an-
helat atq; æstuat cor meū. Tu enim ma-
gnus es & laudabilis nimis: tu es totus
pulcher, & plenus ineffabilibus delicijs.
O quando sine medio contemplabor te?
Quando videbo te speciosum forma præ-
vultibus hominum & angelorum? Ine-
narrabilis venustas tua Domine pluri-
mū me inuitat & attrahit, castasq; cōcu-
piscencias in me accendit. Fecundum atq;

admirabile lumen tuū & splendores tui
fulgentissimi mirificè exhilarāt spiritum
meum. Iā hoc corruptibile corpus est mi-
hi tanquam cortex amarissimus, & ego
millies optarem eo deposito atq; abiecto,
emori, quò mox tibi cara anima mea re-
ciperetur in cœleste horreum, & semper
esset apud te verum possessorem suum. Eia
dilecte votorū meorū, inde voci oratio-
nis meæ: quia cordis suspirijs te requiro,
& vernantissimam amœnitatē diuini-
tatis tuæ apertè contemplari desidero.

Clara tui visio Domine, infinitò præ-
cellit omnem pulchritudinem & omne
delectamentum quod in hoc mundo ocu-
lus vidit, vel auris audiuit, aut in cor ho-
minis ascendit. O quando ostendes mi-
hi te ipsum? Quando adimplebis me læ-
tiæ, exhibendo mihi desiderabilem vul-

tum tuum? Quando diuinis optatissimisq; fulgoribus tuis me perfectè illustrabis? Quando potabis & inebriabis me dulcissimo torrente voluptatis tuæ? Quando te sponsum animæ meæ suauiter complectar, osculabor, & laudabo cum sanctis tuis in illa superna fœlicissimaq; regione? Ecce concupiscit & deficit anima mea diligens te. Eia Deus meus, misere-re mei. Attende gemitus meos multiplices: & concede, ut ubi carne exutus fuero, mox perueniam ad te, atq; glorificem te in æternum: quia ad hoc creasti & redemisti me.

Dulcissime Deus, ego tecum esse, amabilemq; faciem tuam intueri vehementer exopto. Et quando id mihi continget? Quando ab hoc exilio in cœlestem illam, & veram patriam meam reuertar? O

patria beata, ubi lux serenissima perpetuò fulget: ubi ver amœnissimū & æstas jucundissima semper manet: ubi gratissima tempe jugiter vernant, & flores elegantissimi nunquam marcescunt: ubi odor suauissimus sempiternè durat, & canticorū organorumq; admiranda melodia sine fine resonat. O Domine apud te est paradisus intellectualis, paradisus summè desiderabilis, manans incessanter riuulis purissimarū voluptatū, & demulcens indicibili venustate omnigenarum pulchritudinū. Apud te est fons vitæ, & speciosus meridies, & temperies tranquilla, & pax imperturbabilis. Apud te, & in te exuberantissimè, eminentissimeq; inuenitur quicquid cordi humano placere & gratum esse potest. Quid igitur volo præter te? Tu mihi sufficis. Da, ut

mibi

nihil diligam extra te, & tandem perfectè obtineam te verum, unicum, atq; incommutabile bonum meum.

Credo Domine, quod non video. Credo opes, delicias, & jucunditates cæli esse immensas atq; æternas. Credo te summam increatamq; pulchritudinē ac dulcedinem esse, à qua omnis pulchritudo, & dulcedo creata profluit: sed te nondum video. Presta Domine, ut permanendo in eo quod credo & non intueor, merear aliquando intueri quod credo. O Jesu michare, quando quæso corpus meum (te perimente) reuertetur in pulverem, & anima mea refluat in te suam originem? Quando in te ò pax mea dulcissima obdormiam & requiescam, ut apertè contempler tuam ineffabilem gloriam? Quando plenè aspirabit mihi

mellifluæ divinitatis tuæ fragrantia, & exorietur tuæ manifestæ visionis dies sempiterna? O quàm bonum est dilecte mi, te clarè videre, te habere, & in æternum possidere? Eia tu mihi concede, ut miseram hanc vitam in tua gratia atq; amicitia fœliciter finiam.

Dulcis Jesu, in hora exitus mei benedic animæ meæ, & mortem meam inuolue vitali morte tua, quæ est charissimum fœdus firmissimumq; pactum reconciliationis meæ. Tunc mitte ad me fidelẽ adjutricem Mariam virginem, matrem tuam amabilem & stellam maris inclytam: ut conspecta hac præclara rutilantiq; aurora, cognoscam te solem justitiæ mihi jam propinquum esse. Dic tunc animæ meæ: Ego creator, redemptor & amator tuus, per angustias mortis quæsiui

Et acquisiui te : semper mecum eris , noli
timere.

Eia præcellens gemma diuinæ nobili-
tatis humanæ, Jesu suauissime, tu me hinc
migrantem benignè recipe in beatam do-
mum æternæ pacis Et claritatis tuæ. Ibi
ô salus mea unica, visu mellifluæ præsen-
tiæ tuæ consolare me. Ibi gustu charæ
acquisitionis qua me redemisti recrea
me. Ibi inspiramento suauiflui spiritus
tui attrahere Et imbibe me. Ibi per oscu-
lum perfectæ unionis in perpetuam tui
fruitionem immerge me : ut viuam de
te, Et exultem in te : tibiq; hostiam
laudis reddam sine fine :

Amen.

N 3

P R E-

PRECULÆ AD MARIAM, ENDOLOGIA I.

A *Ve suavis Maria, ave Virgo sacra-
tissima, quam Deus sibi in matrem
elegit ante secula. Tu es fœlix illa inter
Deum & homines mediatrix, per quam
ima summis copulata sunt. Tu exordium
vitæ, tu janua gratiæ, tu portus naufragi
seculi. Impetra mihi quæso perfectam
peccatorum meorum veniã, perfectamq;
spiritus sancti gratiam: ut filium tuum
saluatorem meum, teq; matrem miseri-
cordiæ studiosè colam, & castè arden-
terq; diligam.*

*Ave suavis Maria, quam varijs fi-
gurarũ tegumentis præsignatã, & diuer-
sis prophetarũ oraculis promissam, patres
antiqui magnis exoptauerunt desiderijs.
Assume me in servulũ ô Domina, adopta*

me in filium ô mater : largire ut inter illos numerer, quos virgineo pectori tuo inscriptos amas, doces, dirigis, adjuvas, foves ac protegis.

Aue suavis Maria, quã Deus ab originali culpa honorando privilegio præservavit, & singulari gratia eximijsquẽ donis ornavit. O virgo præclara, virgo serena, virgo purissima, ô electa ex millibus infantula, ne repellas me iniquum, ne reijcias illum peccatorũ sedatum: sed exaudi miserum clamantẽ ad te consolare desiderantẽ te, & adjuva sperantẽ in te.

Aue suavis Maria, cuius natiuitas optata sæculis, expectata gentibus mundũ nova luce illustravit, noucquẽ exhilaravit gaudio. O perfectæ innocentie virguncula, impetra mihi veram vitæ sanctimoniam: dissipa in me quicquid

virgineis oculis tuis displicet: miserere
mei Domina, misereri mei: quia misera-
tio tecum creauit ab infantia.

Aue suavis Maria, quam Deus o-
mni corporis pulchritudine omniq; mo-
rum honestate perfudit, atq; amabilem
omnibus reddidit. O elegantissima, ô gra-
tiosissima virgo, exorna quæso animam
meam decore spiritali, insere cordi meo
uiuidos sanctæ castimonie affectus, ut
tibi placeam, & cultum acceptum ex-
hibeam.

Aue suavis Maria, quam sanctissi-
mi parentes in templum adductum, Do-
mino obtulerunt, & diuinis mancipaue-
runt obsequijs: ubi tu vitam degens an-
gelicam, tota humilis, tota pia, tota mitis,
tota benigna, oēs te intuentes ad vitæ in-
tegritatē puritatemq; mirificè alliciebas.

Dona mihi odorem sanctæ conuersationis ex te haustum apud omnes spirare: ut quantum in me est, nemini sim grauis, neminem scandalizem, sed omnes consoler, omnes ad Dei amorem mundiꝝ contemptum prouocem.

Aue suavis Maria, aue virginum primicæria, quæ te totã Deo consecrans, virginitatis votum ei mente grata obtulisti: Tu absolutum pudicitie totiusq; sanctitatis exemplar: tu illa speciosissima pariter & inconcupissibilis virgo, cuius purissima perfectissimaq; conuersatio, corda aspicientium cœlesti quadam luce penetrabat castioraq; reddebat. Impetra mihi quæso veram mentis & corporis mundiciẽ, ut in me nihil suscipiam fœdum, nihil admittam vitiosum, nullis concupiscentiæ illecebris consentiam: sed

omnia carnis irritamenta mente & ratione pertransiens, in solo Deo oblecter atq; quiescam; Amen.

ENDOLOGIA AD MARIAM II.

A Ve suavis Maria, quam sanctis studiis cōtemplationibusq; vacantem, Deus familiari angelorum consortio & ineffabili puræ conscientie gaudio solabatur. Obtine mihi quæso tuis meritis, ut quietem & silentiū diligam, precibus cæterisq; spiritualibus exercitijs sincero cordis affectu & serena mentis hilaritate insistam. Illa sint charissimæ delitiæ meæ, quamdiu in miserabili carcere corporis huius detineor.

Aue suavis Maria, quæ virgo virginini Ioseph desponsata fuisti diuino consilio. Ne sinas me, ô consolatrix cordium, ne sinas me elongari à te, intueri benignis

illis

illis oculis tuis desiderantem tibi placere. Sicut enim in æternum vivere ac saluus esse non potest is, quem à te auersum respexeris: ita in æternū perire non potest is, quem ad te conuersum respexeris. Occurre Domina quærenti te, dirige diligentem te, conuersa confidentem in te. Eſto mihi semper propria, ut salutem per te inueniam.

Aue suavis Maria, quam rebus cælestibus intentam, Gabriel angelus secretum thalami ingressus, officiosè salutauit, arcanaq; diuini consilij edocuit. Utinam ego te frequenter salutare, & deuotum obsequium tibi exhibere gestiam. Utinam nihil unquam in me hæreat, quod aspectum tuum plusquam angelicum offendant.

Aue

Aue suavis Maria, quæ in tuis castissimis visceribus virtute spiritus sancti concepisti Dei filium. O fœlicissima mulierum quid tunc sensisti in penetralibus virginei cordis tui, quanta dulcedine beata anima tua liquefacta est, quando uteri tui thalamũ, fons & origo totius dulcedinis Deus subiit, & de te carnẽ suscepit? Laudo & glorifico te, ô Maria, tuũ sacratissimum uterum humiliter veneror. Serua & auge in me pium te colendi desiderium.

*Aue suavis Maria, quæ Regem gloriæ in utero gestans Spiritu sancto admonente ad montana Iudææ conscendisti cognatam tuam Elizabeth visitasti, eam salvasti, eiq; impendisti ministerium. Visita quæso mentem meam, & effice, ut omnibus diebus vitæ meæ tibi fidelissimè
serviam,*

serviam, & castissimo affectu te diligam.

Aue suavis Maria, quæ cum Ioseph sanctissimo compare tuo non recusasti vitæ prolixitate affligi, quando tu puella tenera ac pregnans profecta fuisti in Bethleem. Impetra mihi gratiam, qua patienter sustineam ærumnas huius exiliij, jugiterq; aspirem ad cœlestem Bethleem, in qua est panis vitæ Jesus Christus author nostræ salutis.

Aue suavis Maria, quæ labore itineris fatigata, caruisti hospitio, & stabulum habuisti pro diversorio. Guberna omnes affectus animi mei, ut nihil in hoc mundo vitiosè diligam, nulli rei visibili inhereā: sed tanquam peregrinus & advena civitatem permanentē hic non habens, totis desiderijs æterna suspirem, & in solo Deo meo conquiescam.

ENDOLOGIA AD MARIAM.
III.

A *Ve suavis Maria, quæ sine dolore,
sine virginitatis detrimento peperisti
nobis Salvatorē exultantibus angelis.
O virgo mater, tu es veri Salomonis tem-
plum, tu arca Dei & propitiatorium, tu
porta clausa quam vidit Ezechiel: tu
hortus conclusus & fons signatus. Reple,
quæso, cor meum atq; omnes sensus meos
gratia cœlesti, ut innouato in me bono spi-
ritu, vitam tibi filioq; tuo placentē agam.*

*Aue suavis Maria, quæ Jesum ca-
stissimi uteri tui fructū panniculis inuo-
luisti, vagientemq; reclinasti in præsepio.
Utinam tui amor cor meum sic occupet,
sic innocentis vitæ puritas me quasi modò
genitum infantem exornet: ut inter
quaslibet aduersitates à te adiuuari,
tuæq;*

tuæq; visitationis beneficio recreari merear.

Aue suavis Maria, quæ Jesum puerulum virgineis tuis uberibus lactasti, & eum vlnis gestans, pro tuo desiderio tibi suauiter astrinxisti osculisq; delinisti. Da ut ego ærumnis & tentationibus huius exilij pressus, semper ad sinum maternæ pietatis tuæ confugiam: & spiritalis consolationis lacte per te refocillatus, omnes impuras delectationes respuam.

Aue suavis Maria, quæ infantiam pueritiamq; Saluatoris maternis officijs sedula fouisti: & eum adolescentem factum atq; Euangelizantē deuotè sequuta es. Presta, ut ego te diligam, te sequar, tui præsentiam desiderem, & omnia transitoria prorsus despiciam.

Aue

Aue suavis Maria, quæ propter unigeniti tui labores, persequutiones, & atrocem ignominiosamq; passionem indoluisti ex intimis pijsimi cordis tui visceribus. Da, ut ipsum Deum meum, pro his quæ mei causa fecit ac pertulit semper laudem, & omnium qui in miserijs atq; calamitatibus constituti sunt verè commisereſcam.

Aue suavis Maria, cuius beatam animã gladius doloris pertransiuit, quando sub cruce filij tui pendentis acerbissimosq; cruciatus tolerãtis, & sanguinem suum fundentis, atq; ad extremum expirantis, stetisti tota lacrymosa. Da mihi tecum stare, & grata mente recolere passionem mortemq; eiusdem unigeniti tui, mei redemptoris.

Aue suavis Maria, quam JESUS

Christus

Christus sua triūphali resurrectione exhilarauit, & post ascensum ad Patrem, cum ineffabili gloria in cælum assumpsit: ubi tu illustris regina resides supra choros angelorum exaltata. Humiliter te precamur, ut nostri curam geras, nosq; tuis orationibus misericorditer excuses apud ipsum filium tuum iudicem viuorum ac mortuorum; Amen.

ENDOLOGIA AD MARIAM.
IV.

A Ve Domina præcellentissima, & inter sanctos post Deum sanctissima, Maria: quæ virginea fœcunditate, fœcundaq; virginitate admirabilis, Jesum Christum Mundi saluatorem genuisti. Tu gratissimū Dei templū, tu Spiritus sancti venerandū sacrariū, tu adoranda Trinitatis gloriosum tricliniū. Per te domina
O viuit

viuit orbis terrarum: ad tui memoriam
hilarescunt & recreantur fideles animæ.
Inclina quæso aures tuæ pietatis precibus
huius serui tui, huius miseri peccatoris, &
caliginē vitiorū meorū radijs tuæ sancti-
tatis dissipa, ut tibi placeam.

Aue benignissima misericordie ma-
ter, salue veniæ gratiæq; conciliatrix o-
ptatissima Maria. Quis te nō amet? quis
non colat? Tu enim in rebus dubijs es
charum lumen, in mœroribus solatiū, in
angustijs releuamen, in periculis & ten-
tationibus refugium, tu post unigenitum
tuū certa es fideiū salus. Tu diceris &
verè es omniū fœminarū præstantissima,
omnium gratiosissima, omnium iucundis-
sima. Beati qui diligunt te Domina: bea-
ti te qui venerantur: beati ter quaterq;
& amplius, qui per vitę sanctimoniā tibi
f. am.

familiares effecti sunt. Tuæ pietati com-
mendo animã meam & corpus meũ: di-
rige, doce & protege me singulis horis atq;
momentis ô dulce præsidium meum.

Aue magnifica aula & splendidum
palatium imperatoris æterni Maria, sal-
ue odoriferum Deitatis reclinatorium.
Tu es fœmina illa amabilis, pia, prudens,
generosa, elegans, suspicienda. Tu es
illa cœli terræq; regina, quæ progredieris
quasi aurora consurgens, pulchra ut lu-
na, electa ut sol, & eadem terribilis dæ-
monibus, sicut castrorum acies ordinata.
Præsta Domina, ut inter procellas huius
vitæ semper te attendam: & contemptis
rebus visibilibus, amœnas illas pulchri-
tudines pulchrasq; amœnitates paradisi
contempler.

*Aue sydus fulgentissimū & claris-
simum jubar Maria, ex qua Sol justitiæ
Christus Deus noster ortus est. Tu Vir-
go illa ultra omnē pulchritudinē decora,
tu mater illa ultra omnē honestatē gra-
tiosa, quæ benignis oculis pios Ecclesiæ fi-
lios intueris toto orbe terrarum. Dulce
nomen tuū recreat defessos, serenus splen-
dor tuus illuminat cæcos, suavis odor a-
romatum tuorum latificat justos, benedi-
ctus fructus uteri tui satiat beatos : tu
angelorū hominumq; laudes prima post
Dominum promereri. Ora pro me Do-
mina, ut tuis precibus adjutus, Christum
Deum Deorū, teq; Dominā angelorum
in Sion videre & glorificare merear.*

*Aue summe latitiæ beatissima pa-
rens Maria, per quā cælestis benedictio,
& fœlicitas æterna ad nos dimanavit.*

*Tu enim benedicta inter mulieris donis
spiritualibus superfusa, nobis enixa es
redemptorem. De te carnem assum-
psit, & ex virgineo utero tuo prodijt in-
fantulus ille Iesus Christus, unicus salu-
tis author quo nihil suavius, nihil pul-
chrius, nihil præstantius existit: post
quem nihil te dignius nihil divinius, nihil
optatius cogitari potest. Religiosa tui
memoria mæstos ex hilarat, casta tui
contemplatio sanctos demulcet, fidelis tui
veneratio peccatores emundat: omnes
filij Dei gratam mentis requiem in te in-
veniunt. Impetra mihi quæso Domina
perfectam cordis puritatem: ut ex eo-
rum sim numero, qui unigenitum tuum,
teq; cæli reginam contueri ac laudare
merentur in sæcula.*

Aue Maria virgo ornatissima, virgo sole serenior & astris lucidior, virgo melle dulcior & balsamo suavior, virgo rosis rubicundior, & lilijs candidior. Tu fons hortorum vernantium, tu puteus aquarum viventium, tu thronus aureus veri Salomonis, tu vas purissimū omni amaritudine carens, tu cella mūdissima longè lateq; gratissimum odorē diffundens. Dominus creauit te virginē immaculatam, elegit te humilem ancillam, concupiuit te amabilem sponsam: tu es totius generis humani gloria, ac totius orbis singulare miraculum. Ne auerferis me indignum peccatorem ô Domina: sed ex sordido fac mundum, ex remisso alacrem, ex arido deuotum.

Aue desperantium spes opportuna, & destitutorū auxiliatrix presentissima

Maria,

*Maria, cuius honori tantū tribuit filius,
 ut quicquid petieris, mox impetres, quic-
 quid volueris, mox fiat. Tibi regni cœle-
 stis thesauri commissi sunt. Tu Cherubin
 honoratior, & Seraphin Deo proximior.
 Tu Abraham, Isaac & Iacob patrum
 tuorum eximiū decus. Nominis tui glo-
 riam, dignitatis tuæ splendorem, pietatis
 tuæ abundantia, omnis ætas, sexus, & lin-
 gua confitetur. Exaltata es ô Domina
 supra choros angelorū: tanquā dies ver-
 ni circundant te flores rosarum & lilia
 cōuallium. Sana me ô beata, & sanabor:
 Saluum me fac, & saluus ero, tibiq; be-
 nedicam in æternum.*

ENDOLOGIA AD MARIAM.

V.

AVE cœli exultatio & terræ gau-
 dium Maria: salve candidū lilium

O 4

ful-

fulgidæ Trinitatis, & vernans rosa amœnitatis cœlicæ. Tu post filium tuum es Domina uniuersæ creaturæ: adeò ut ad tuum quoq; nomē sese inflectat omne genu cœlestium, terrestrium & infernorum: tibi officiosissimè obsequuntur angelicæ potestates. Tu es illa lucis serenissima mater, quæ mentes te diligentium amanter illustras: Tu es illa pietatis ducissima parens, quæ fideles tui cultores ad amœnas paradisi mansiones fœliciter perducis. Tu speciosa illa sicut columba ascendens supra riuulos aquarum, cuius vestimenta inestimabili suauitatis odore fragrant: te exercitus beatorū laudant, tibiq; benedicunt jugiter. Ad te Domina sese erigit vultus meus, te respiciunt oculi cordis mei, in te confidit anima mea: miserere

serere mei, quia salus mea in manibus
tuis est.

Aue incorrupta & ab omni illuue
immunis virgo Deipara: salve omnium
ad te currentium certissimū profugium
Maria. Tu turris munitissima, cuius
muris qui cinguntur, securi sunt: tu fide-
lissima protectrix omnium te laudantium.
Tu candida nubes ardorē aestus tempe-
rans: tu ros opportunus ignē fornacis ex-
tinguens, tu clavis gemmata paradisi ja-
nuam referans. Tu granū purum è palea
excussum, tu liliū inter spinas, & flos con-
uallium. Tota mitis es, tota amœna, tota
fulgens, tota benigna. Procul à te
constitutos illuminas radijs misericor-
diæ: juxta te positos recreas deuotionis
suauitate. Succurre mihi ô dulcissi-
ma aduocata: & post huius vite fluctus

perduc me ad portum salutis eterne.

Aue Prophetarum laus, & Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Virginumq; honor Maria. Tu justitiæ palma speciosissima: tu pudicitie nardus fragrantissima: tu hortus virens celestibus delicijs plenus: tu arca legalis, dulcissimum manna continens: tu terra benedicta, fructum beatissimum proferens: tu petra spiritualis, potum copiosissimum fundens: tu fons sacer, in flumē maximū redundans. O Maria quā tu sancta, & quā ego iniquus: quā tu humilis, & quā ego superbus: quā tu sublimis, & quā ego indignus. O intemerata, quā vastum spaciū porrigitur inter tuā plusquam angelicam puritatem, & meam spurcitiā intolerabilem. Repurga quæso cor meum à peccatorum sordibus: tolle à me

quicquid virgineis oculis tuis minùs placet. Segrega mentem meam à desiderijs terrenis, & eam in amore rerũ celestium fige, ad laudem filij tui sempiternam.

Aue preciosissima margarita, & humani generis post filium gemma singularis Maria. Tota pulchra es ò virgo, tota pulchra es, & macula non est in te. Castissimæ animæ tuæ nihil unquam inhaesit turpitudinis, nihil defuit spiritalis decoris. Tu Patriarchas excellis fide, Prophetas scientia, Apostolos sancto zelo, Martyres patientia, Confessores humilitate, Virgines innocentia. Tu ineffabilibus monilibus ornata, omnes superni palatij ciues in admirationem rapis. Tu es Sol clarissimus, defectum prorsus nesciens: Sol è terra cælos irradians:

Sol

*Sol è cœlis terrā illuminans: Sol peccata
nubes descutiens. Cū ego fulgorem san-
ctitatis tuæ considero domina, vehemen-
ter erubesco ob caliginē meæ turpitudinis.
Sed ecce pedibus tuis aduolutus humili-
ter, agnosco ipsam meam iniquitatem.
Ne quæso despicias me ô spes mea suavis.
Magnam miseriam vilissimi peccatoris
subleuet magna atque ingens miseratio
pijssimæ matris.*

*Aue virgo sacratissima, & inter
mulieres benedictas peculiari benedictio-
ne singulariter insignis Maria. Tu vallis
amœna, vernans virtutū lilijs: tu para-
disus beata, affluens consolationū delitijs:
tu rosa venusta, inenarrabilē suauitatem
spirans: tu concha electa, mellifluum a-
moris adipē stillans: tu stella Iacob ful-
gida, cœlos oēs perornans: tu virga Jesse
flori-*

florida, vniuersū orbē exhilarās. Tuam pulchritudinē, tuum ornatū, tuam dignitatē, omnes spiritus beati mirantur. O totius elegantiae, totiusq; sanctimoniae femina, ô domina praeclarissima, quae supra choros angelorū resides, assessum Deo proximum sortita, meas quæso calamitates, meosq; gemitus attende. Visita & consolare me inutilem seruum tuum, atque à peccatis absolutum, redde tibi per omnia placentem.

Aue singulare cæli ornamentum, singulareq; terræ præsidium Maria: salue Regis æterni mater millies beata: gaude gratiæ perditæ instauratrix optatissima. Tu domina rerum imperium cum filio commune obtines: tibi omnis ætas & sexus meritò verticem inclinat: tuis pedibus totus orbis jure prouoluitur.

Nam post ineffabilem Trinitatem, post dilectum natū tuum, nihil habet cœlestis aula te vna admirabilius. Ad tuū nomen demones contremiscunt: ad tuum fulgorem potestates tenebrarum diffugiunt: ad tuū nutū portæ paradisi reserantur: tu es omnium Christianorum spes post filium. O Regina misericordiae, ô vitæ dulcedo, te inclamo miserabilis Eua filius, te suspiro calamitosus exul in hac lacrymarum valle: ne me precor auer seris ô domina, sed laborantē adjuua, pugnantem protege, vacillantem confirma: Et benedictum fructum ventris tui Jesum Christum mihi post hoc exilium ostende.

Aue purissima Spiritus sancti officina, Et immaculatum verbi Dei sacramentum: salve sanctissima mater Et virgo Maria: quæ gaudium Angelorum pari-

ter & hominum peperisti Jesum Chri-
stum, eundemq; puerulum pannis inuo-
luisti, fasciis strinxisti, vlnis gestasti, gre-
mio confouisti, uberibus lactasti, ample-
xibus osculisq; delinisti. Rogo te Domina,
& exorabile pectus tuum obtestor, per
maternam sedulitatem officiosasq; curas,
quas cunabilis & infantie ipsius unige-
niti tui deuota impendisti, ut mei patro-
cinium apud eum suscipias, peccata deleas,
gratiam mihi impetres, lumen infundas;
Amen.

ENDOLOGIA AD MARIAM VI.

A Ve serenissima suauissimaq; Regis
Messiae genitrix. O Domina, tu es
turtur illa pudicissima, cuius vox omni-
potentis aures mirificè demulcet, tu es co-
lumba illa castissima, cuius gemitus Spi-
ritui sancto modis omnibus placet.

O virgo gratiosa, virgo decoris stupendi,
eijce è cordis mei penetralibus quicquid
sordidū minusq; decorū est. Illumina te-
nebras meas interiores radio splendoris
tui: ut vitijs dissipatis atq; deletis, pul-
chritudinē tuā purè contempler: Atten-
de Domina, attende suspiria animæ an-
helantis ad te. Veni millies desiderata: &
ex plenitudine gratiarū tuarum aliquid
cordi meo infunde, ut intimè ac sanctis-
simè diligam.

Aue ancilla Dei solitaria, & secre-
tissimi sponsi sponsa secretissima Maria:
salve puella amabilis & filia gratiæ ele-
cta. O virgo verecunda, ô fœminarum o-
mnium pulcherrima, ostende mihi precor
faciem tuam decoram: cuius aspectu sus-
citantur in me inextinguibiles castimo-
niæ affectus: sonet vox tua dulcis in au-
ribus

ribus meis, cuius auditu reuiuifcat resur-
gatq; spiritus meus à morte peccati, &
somno tepidæ conuersationis. Ineffabilis
illa fragrantie suauitatis tuæ mentem
meam recreet jugiter. Sincerus amor
tui ingrediatur thalamum pectoris mei,
& omnia interiora mea fœliciter occu-
pet, ut mundana prorsus fastidiam.

Aue immaculata beatæ Trinitatis
amica: salue fœmina mente & corpore
purissima Maria. O Virgo taciturna,
virgo humillima, virgo Deo gratissima,
irradia quæso intima mentis meæ sere-
nissimo vultus tui splendore: ut in te de-
lectetur & exultet cor meum. Trahe
me post te, ut curram alacriter in odore
unguentorum tuorum. Latifica spiri-
tum meum ô benigna, ut hilariter tibi
seruiam, & ex intimis viscerum meo-

*rum te diligā. Visita pupillum gementem
et mœrentē: tange citharā cordis mei, ut
suaue resonet in laudē dulcissimi nominis
tui. Te amet, te veneretur, tibi benedicat
anima mea omni tempore.*

*Aue filia Sion millies beata, salve
mellitissima Dei mater Maria. O virgo
sanctissima, virgo ante partum, virgo in
partu, virgo post partum: circumuesti ob-
secro, et exorna animā meam gratia cœ-
lestis decoris. O Regina illustrissima, in-
tuere pauperculum è sublimi solio gloriæ
tuæ: appropinqua ô Domina finibus mi-
seri huius peccatoris, et cōsolare me opta-
ta tui præsentia: Exultet in te sp̄ritus
meus, collaudent te præcordia mea, et
sancta tui dilectione colliquescat anima
mea.*

Aue

Aue virgo pia & suavis Maria: aue porta Orientalis inuiolata, per quam speciosus forma præ filiis hominū ad nos venit. Conuerte ô præclara, conuerte ad me mitissimos illos oculos virginiei vultus tui. illumina tenebras cecitatis meæ claritate aduentus tui. Attende gemitus animæ meæ cupientis diligere te: satia desiderium fatiscentis & languentis spiritus mei die ac nocte. Separa Domina mentem meam ab omnibus quæ sub cælo sunt, & in sincerissimam tui contemplationem suspende: faciens eam prægustare mellitas sorbitiunculas iucunditatis æternæ.

Aue solitudinis amatrix, & internæ quietis cultrix mitissima: salve femina honestate admirabilis & sapientia ineffabiliter adornata Maria. O Virgo electa, Virgo inter filias Ierusalem

*speciosissima, dispersas quaeso seruuli tui cogitationes recollige, & spiritũ dissipatũ redintegra: ut synceras tranquillasq; meditationes de te pertractem. Inhereat menti meae amabilis illa castimoniae for-
trix pulchritudo tua: possideat penetra-
lia cordis mei purissimus amor tui in per-
petuum. Tu fragrantissimũ diuinitatis
tabernaculum: tu hortus conclusus, unde
pulcherrimus, atq; unicus ille flos prodiit
Iesus Christus Saluator animarum no-
strarum: te laudet & veneretur omne
saeculum.*

*Aue redolens viola altissima humi-
litis, & rubens rosa charitatis ardētis-
sima Maria: salve generosissima summi
conditoris mater. O virgo suavis, o cha-
rissima in delitijs, pueniat ad me fragrã-
tia aromatũ tuorum. Te sentiat spiritus
meus*

*meus in nocte, te exoptet præcordia mea
per diem, tibi suauiter afficiatur cor meum,
te medullitus diligant omnia intima mea, hi-
lariter in tuis laudibus occupetur mens
mea omni tempore. Tu celestis sponsi flo-
ridus thalamus, tu sacrarum deliciarum
amœna paradisus, tu diuinorum sacra-
mentorum apotheca odorifera. Tu geni-
trix, tu filia, tu sponsa Dei altissimi: tu es
et semper eris dulcis spes mea, et dulce
solatium animæ meæ. Adesto mihi pia
gubernatrix, quam diu in periculoso ma-
ri sæculi hujus nauigo: et præcipue in ipso
vitæ termino: ut te prælucente, te dirigente,
te perducente, fœliciter perueniã ad por-
tum cælestis Ierusalem, ubi te diligam et
laudẽ sine fine. Eia Domina, exhibe mihi
quæso in hora mortis meæ jucundissimam
præsentiam tuam: et roseo, rutilantiq;*

vultu tuo, ac blandis oculis tuis solare dolores & gemitus meos, meq; redde securum de aeterna beatitudine ad gloriam Dei; Amen.

AD SPIRITVS ANGELICOS, ET
ALIOS COELI CIVES.

A *Vete lucidi spiritus angelici, principes nobilissimi atque pulcherrimi, melliflua Dei visione, incorruptibilibusq; delicijs semper fruimini, & qui ipsum Dominum cum ineffabili gaudio jugiter glorificatis. Gratias ago eidẽ Domino Deo nostro pro beatitudine quam vobis prestitit. Orate quæso pro me, mihiq; in periculis innumeris versanti benignè succurrite. Et præcipuè tu Angele sancte, custos animæ meæ & corporis mei, cui à Domino commendatus sum, gere fidelem mei curam. Doce, dirige & protege me*
in

*in omnibus, ut Deum aliquando tecum
in cælo laudare merear; Amen.*

*Auete Sancti sanctæq; Dei omnes,
qui traiecto huius mundi pelago, feliciter
peruenistis ad portum Patriæ cælestis.
Gratias ago Domino, qui vos ad claram
sui visionem & sempiterna gaudia tran-
stulit. Humiliter vos veneror: humiliter
in mei patrocinium vos inuoco. Interce-
dite apud Deum pro me vilissimo pecca-
tore, ut ego vestris meritis ac precibus
adjutus, nunc in hora mortis meæ ab o-
mni malo securus sim; Amen.*

HYMNUS

AD SANCTVM SPIRITVM.

Veni sancte spiritus, & emitte cæli-
tūs, lucis tuæ radium.

*Veni pater pauperum, veni dator mune-
rum, veni lumen cordium.*

*Consolator optime, dulcis hospes animæ,
dulce refrigerium.*

*In labore requies, in aestu temperies, in fle-
tu solatium.*

*O lux beatissima, reple cordis intima, tuo-
rum fidelium.*

*Sine tuo numine, nihil est in lumine, nihil
est innoxium.*

*Lava quod est sordidum, riga quod est
aridum, sana quod est saucium.*

*Flecte quod est rigidum, fove quod est fri-
gidum, rege quod est devium.*

*Da tuis fidelibus, in te confidentibus, sa-
crum septenarium.*

*Da virtutis meritum, da salutis exitum,
da perenne gaudium. Amen.*

HTM-

HYMNVS AD MARIAM.

AVE virgo gratiosa, virgo sole clari-
rior, Mater Dei gloriosa fauo mellis
dulcior.

*Tu es illa speciosa, qua nulla est pul-
chrior : rubicunda plusquam rosa,
lilio candidior.*

*Tu es grata lux piorum, grata lux Ec-
clesiæ : fulgens portus afflictorum, Re-
gina clementiæ.*

*Dele sordes peccatorũ mater indulgen-
tiæ, luctum solare mæstorum aurora
letitiæ.*

*Veni, veni, propera, unge corda misera,
charum fundens oleum.*

*Tua semper ubera, nostra sanent vulne-
ra, cœli jubar aureum. Amen.*

SOLILOQUIUM, FORMULA brevis Deum precandi.

Alterius cuiusdam Authoris.

CAPVT I.

Domine Deus adoro te, & gratias ago tibi pro omni patientia & longanimitate & beneficentia erga me indignum peccatorem, qui sum seruus inutilis, operarius confusibilis, vas scelerum, capax calamitatum, homo caducus & fragilis, & momentanei temporis, qui hodie est & cras non comparet. Itaque Domine dum per misericordiam tuam adhuc locus precibus datur, prostratus ante thronum clementiae tuae precor veniam, & efflagito misericordiam, auxilium & gratiam per dilectũ filium tuum Christum Iesum pro me crucifixũ. Et rogo te Domine per illam tuam charitatẽ qua

eidem

eidem unigenito tuo non pepercisti, sed
pro nobis omnibus tradidisti eum ponens
in eo iniquitates omnium nostrum, quem
Et propter scelus populi tui percussisti mi-
serere mei Et attende obedientiam eius
pro me, usq; ad mortem, mortem autem
crucis, patientiam, mansuetudinem, cha-
ritatem, innocentiam, vincula, verbera,
colaphos Et sputa, contumelias Et oppro-
bria, spinas Et flagra, crucem, clauos, læ-
ceam, fellis amaritudinem, preces ipsius
cū lacrymis Et sanguine profusas, Et mi-
serere mei. Et si non sum dignus in quem
respicias, ab respice in faciem Christi tui,
dilecti unigeniti tui, in quo tibi bene com-
placuit, nempe qui peccatum non fecit
nec inuentus est dolus in ore eius: Et
miserere seruuulo, pro quo interpellant
lacry-

lacryma, vulnera, pretiosus sanguis & pretiosa mors eiusdem dilecti Filij tui.

C A P V T II.

O *Fili Dei benedicte, adoro te & gratias ago tibi pro hac tua tam inestimabili dignatione tantæ charitatis, qua tu innocens pro peccatoribus, Dominus pro servis, Iudex pro reis, Deus pro homine mortem & talem mortē adire dignatus es, rogo te Domine, ut hac tua pretiosa morte viuam, his saner vulneribus, hoc sanguine redimar, hoc tantæ charitatis exemplo ad tui amorem, quo nihil iustius est, inflammer.*

O Fili Dei ad te confugio, qui peccatores recipis, imò qui ultro venisti querere, & saluum facere quod perierat. Ad te confugio, miser ad misericordē, reus ad reconciliatorē, immundus ad fontē, cæcus

ad lumen, errabundus ad viā, moribundus ad vitā, saucius ad medicū, ovis quæ perierat ad pastorẽ piū, peccator ad Jesum, qui saluū facit populū suū à peccatis eorum. Neq; enim est aliud nomē sub celo datum hominibus, in quo possint salui fieri. Quis enim potest facere mundū de immundo conceptū semine, nisi tu qui solus es? Tu es qui das virtutē lasso, & suscidas mortuos & vocas ea quæ nō sunt, sicut ea quæ sunt, & de lapidibus suscitas Abrahæ filios. Resuscita me & retribuā eis. Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte, nequando dicat inimicus meus, prævalui aduersus eū. Quoniam non est in morte qui memor sit tui, in inferno autem quis confidebitur tibi? Viuens, viuens ipse confidebitur tibi. Ne claudas ora confitentium, supplicantium,

deprecantium & inuocantium sanctum
nomen tuum. Itaque Domine iniquitatem
meam ego cognosco, & peccatum meum
contra me est semper. Tibi soli peccaui,
& malum coram te feci. Domine miserere,
& contra folium quod vento rapitur non
ostendas potentiam tuam, & stipulam sic-
cam ne persequere, sed vide humilitatem
meam & laborem meum, & dimitte
uniuersa delicta mea.

Pro omnibus, Domine, tibi gratias
ago. Bonum mihi quia humiliasti, bonum
mihi quia castigasti me. Castiga delin-
quentem & fac penitentem. Omnia quae
fecisti nobis Domine in vero iudicio feci-
sti, quia peccauimus tibi & mandatis tuis
non obediimus. Sed da gloriam nomini
tuo, & fac nobiscum secundum multitudinem
misericordiae tuae. Et cum iratus fueris,
miseri-

miseri cordiæ reminiscere, & cū tran-
sierimus per ignē & aquam, educ nos in
refrigerium. Et ut non peream vidente
miseri cordia oculorum tuorum, aspicien-
te clementia viscerum tuorū, operi ma-
nuum tuarum porrige dexteram, & ne
permittas me propter peccata mea ten-
tari supra id quod possum, sed fac cum tē-
tatione prouentū, & ut possim sustinere.
Libera me Domine & pone me iuxta te,
& cuiusuis manus pugnet contra me, da
mibi sapientiam, & seruabo patientiam.

C A P V T III.

Domine auerte faciem tuam à pec-
catis meis, & oēs iniquitates meas
dele. Cor mundū crea in me Deus, & spi-
ritum rectum innoua in visceribus meis.
Ne proijcias me à facie tua, & spiri-
tum sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi letitiā salutaris tui, & spiritu principali confirma me, & fac mecum signum in bono. O pastor bone, miserere mei. Agnosce, suscipe, sana, pasce, tuere me à rugientibus preparatis ad escam, ne illis prada effectus à te separer in æternum. Tuus sum Domine, non illorum. Ne tradas bestiis animā confidentem tibi, & animā pauperis tui ne obliuiscaris in finem. Medice desiderate, misere male habentis. Et si non sum dignus, in hunc mundum venisti, & quando omnis turba te querebat tangere, virtus de te exhibat, & sanabat omnes. O benigne Samaritane, per illam tuam charitatem, qua & ipse iter facere dignatus es, te suppliciter rogo, ut & hunc miserum videns misericordia motus appropians alliges vulnera eius, infundens

oleum & vinum, & impositum innocen-
tissimi corporis tui jumento, in quo pecca-
ta nostra portasti super lignū, tollas in Ec-
clesiæ tuæ sanctæ stabulum, nunquam in-
de eijciendum, & prolatis à te altera die
illis denarijs, reduxeris ad sanitatem. Sol
justitiæ, lux mundi, magister summe, ma-
gister bone, magister vnice, erudi & do-
ce me, & ne permittas me tradi in repro-
bum sensum, ut dicam malum bonum, &
tenebras lucē. Da mihi Domine sedium
tuarum assistricē sapientiam, & noli me
reprobare à pueris tuis, quoniam seruus
tuus sum ego, & filius ancillæ tuæ. Mitte
illā de cælis sanctis tuis, & à sede magni-
tudinis tuæ, ut mecum sit & mecum la-
boret, & sciam quid acceptum sit coram
te omni tempore.

Q

CA.

M Agne Mundi Redemptor & Saluator Christe Jesu fili Dei, adoro te cum uniuerso populo sancto tuo, qui factus es nobis à Deo sapientia & iustitia & sanctificatio & redemptio. Miserere mei peccatoris supplicis tui, nouissimi tui clementissime Domine, & esto etiã mihi sapientia, mihi iustitia, esto mihi sanctificatio, esto mihi & redemptio, qui dedisti te metipsum pro nobis, ut nos redimeres ab omni iniquitate, & mundares tibi populũ acceptabilẽ, sectatorẽ bonorum operum, & custodi me ab opere malo, à lapide offensionis, & à petra scandali, & dirige me ad opera bona, & ne repellas me à mandatis tuis. Nã & si non sum dignus tibi seruire, utiq; dignus es cui seruiam, qui tuo munere uiuo. Benigne Domine,
mise-

miserere, & da mihi ea opera quibus &
te placere, & tibi placere, & proximum
meum valeam edificare. Audi gemitum
morientis qui mortuos suscitās, & mise-
rere mei cui dedisti credere, sperare &
supplicare, & insuper dicere dignatus es:
Petite, & accipietis, quærite & inuenie-
tis, pulsate & aperietur vobis. Omnibus
n. qui petit, accipit: & qui quærit, inue-
nit, & pulsanti aperietur. Ecce peto, quæ-
ro & pulso. Memēto verbi tui seruo tuo,
in quo mihi spēs dedisti: quæ me consolata
est in humilitate mea, & miserere mei: &
si nō sum dignus exaudiri ad cōsequutio-
nem consolationis & beneficij, at saltē ex-
audi me ad euitationem eius magni q̄ ti-
meo & q̄ merui mali. Id est, ne sileas, ne
discedas à me, & similis ero descēdentibus
in lacū. Ne derelinquas me Domine, ne

accrescant ignorantia mea, & multiplicentur delicta mea. Ne derelinquas me spes mea, vita anima mea, gaudium cordis mei, unicum refugium meum à tribulatione quæ circumdedit me, susceptor meus & liberator meus. Adjutor meus, memento quia tibi derelictus est pauper, orphano tu esto adjutor. O adjutor in opportunitatibus, in tribulatione sperent in te qui nouerunt te, quia non derelinquis sperantes in te Domine. In te Domine speravi, non confundar in æternum, in iustitia tua libera me. Inclina ad me aurem tuam, accelera ut eruas me. Esto mihi in Deum protectorem & in domum refugij, ut saluum me facias. Quoniam fortitudo mea & refugium meum es tu, & propter nomen tuum deduces me, & enutrices me. Educes me de laqueo quem absconderunt mihi,

mibi, quoniã tu es protector meus. In manus tuas commendo spiritum meũ. Tibi me cõmendo qui me creasti, qui me pretioso sanguine tuo redemisti, qui de faucibus mortis eripuisti me, qui redemisti de interitu vitã meã in terra procul & in mari longè, & eripuisti animã meam de tot & tantis angustijs, periculis, mortibus & malis varijs, & insuper varijs misericordiæ tuæ beneficijs & donis adfuiisti mihi, juxta quod est dies hæc.

CAPVT V.

D*E omnibus his conditor indulgentissime tuæ bonitati suppliciter gratias ago, & per omnes istas tuas erga me indignum & ingratum peccatorẽ misericordias & miserationes te nunc rogo Pater misericordiarũ & Deus totius consolationis, dirige me per breue residuum*
fragilũ

fragilis vite meae in via tua, & ne tradas
me à desiderio meo in perditionem, quo-
niam ignarus futurorum feror in incer-
ta, in manibus autē tuis sortes meae, quas
obsecro, ut qui omnia prænosti, & omnia
potes, mihi peccatori supplici tuo, in te solo
speranti, ad te solum confugienti, Deum
aliū prāter te nescienti in salutem tem-
perare digneris, qui non vis mortem pec-
catoris. Nam & te prācipis, à peccato-
ribus exorari, & contrici cordis offerri
sacrificium. Qui & ipse dignatione in-
comparabili, pro saluandis peccatoribus
in nostra mortalitate assumpta, dignatus
es cum iniquis & malefactoribus depu-
tari, crucifigi & mori. Charitas sanē
quae maior esse nequaquam potest. Hinc
tibi totis viribus gratias ago, & rogo, ut
hac

*hac tua pretiosa morte viuam & tibi
uiuam, his saner vulneribus, hoc sangui-
ne redimar, hoc tantæ charitatis exem-
plo ad tui amorem, quo nihil iustius est,
inflammer: ut amem te ex corde, ex tota
mente, & ex totis viribus, & totū quod
sum, tibi denda, cui me debeo
totum; Amen.*

FINIS.

[illegible]

Blois, Louis <<de>>,

Tabella spiritualis ... pro institut. vitae Christian

Patavia 1624

Asc. 605

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10260340-5

VD17 12:101027E